

SPLOŠNI TEDENSKI PREGLED

OKUPACIJA JAPONSKE

Okupacija Japonske in razorožitev japonskega vojaštva se vrši gladko in brez večjih incidentov. General MacArthur polagoma, toda vedno bolj trdo stopa Japoncem na prste. Lista vojnih kriminalcev, ki jih zavezniki poveljniki zahteva, se dnevno daljša, listi in radio so podvrženi ameriški kontroli in MacArthur zahteva vpogled tudi v finančno in industrijsko moč okupirane Japonske. Ameriške čete se še vedno izkrcavajo na glavnih japonskih otokih.

NOV VOJNI TAJNIK

Predsednik Truman je sprejel resignacijo dosedanjega vojnega tajnika Henryja I. Stimsona, ki se je po zaključitvi vojni želel izogniti težki odgovornosti, in je na njegovo mesto imenoval dosedanjega vojnega podtajnika Roberta P. Pattersona. Bivši vojni tajnik Stimson je že 78 let star in si logično želi počitka.

SODNIK BURTON

Na izpraznjeno mesto v vrhovnem sodišču je bil imenovan dosedanjí senator iz države Ohio, Harold H. Burton, in senat je njegovo imenovanje soglasno potrdil. Burton je bil pred izvolitvijo za zveznega senatorja župan mesta Clevelanda in je kot tak osebno poznal mnogim Slovincem. Za nepotečeni termin senatorja Burtona, ki bo zavzel svoje novo mesto kot član najvišjega sodišča 1. oktobra, bo ohijski governor Frank J. Lausche imenoval naslednika.

DOLG POLET

Trije armadni bombniki so se pretekli teden dvignili z letališča Mituzani na Japonskem in so po 30 urah pristali v Washingtonu. Do Chicaga, kjer so prvič pristali, so potrebovali okrog 26 in pol ure. V Chicagu so morali pristati, da so se založili z gorivom. Polet, ako se ne računa zamude v Chicagu, je z Japonske v naše glavno mesto Washington trajal 27 ur in 40 minut. V tem času je bila premerjena razdalja 6,645 milj. Na vseh treh bombnikih je bilo 36 oseb, med njimi trije generali.

OTOČJE GALAPAGOS

Vlada Zedinjenih držav želi vzeti v dolgoročni najem otočje Galapagos, ki je last republike Ecuador. Dotični otoki so strateško važni za obrambo Panamskega prekopa. Tekom vojne je že imela naša vlada tam svoje obrambne baze, z dovoljenjem republike Ecuador. Baze pa so bile začasne, in stalni najem istih more dovoliti le ecuadorski kongres.

NAVAJSKI JEZIK

V bojih na Pacifiku so se ameriški marini večkrat posluževali navajskega jezika za radijske komunikacije. Ključ za običajna šifrirana poročila morda sovražnik ugane, toda navajski jezik razumejo le Indijanci iz rodu Navajo in morda še kakšna dva dučata drugih Američanov. Pri marinih je služilo nad 400 Navajev iz našega jugozapada, ki so poleg angleščine znali tudi svoj materni jezik. Bili so dobri vojniki, obenem pa tudi izborni pošiljalci vojnih depeš v jeziku, ki je splošno svetu nepoznan; Navaji namreč nimajo pismenega jezika. Tako je tudi jezik malo (Dalje na 2. strani)

POROČILA IZ TRSTA

Se te čase mudi član "Poročila iz Trsta" v Cleveland Press, ki je do bro pozna Clevelandskimi Slovinci, ki tudi med prvo in drugo generacijo drugorodnih priseljencev. Mr. Andrica je po rodu Rumunec, ki se je kot mlad inteligent priselil v Ameriko. Kot tak razume Evropo in Ameriko. Pred drugo svetovno vojno je kot reporter Cleveland Pressa mnogo potoval po raznih krajih Evrope, odkoder je pošiljal zanimiva poročila.

Nedavno je spet odpotoval v Afriko in potem v Italijo. Njegova poročila iz Afrike in Italije so bila zanimiva, toda za nas Slovence so posebno zanimiva poročila, ki so bila v Cleveland Pressu priobčena 18. in 19. septembra. Ker mnogi naši bralci nimajo prilike čitati lokalnih clevelandskih listov, so v naslednjem podani nekateri značilni izerški iz poročil Mr. Andric:

"Za Slovence v Trstu in na Primorskem je bila druga svetovna vojna samo nadaljevanje 24-letnega italijanskega zatiranja. Spomini na teh preteklih 24 let so tako živi in grenki, da povprečnega Slovence kar groza stresi pri misli, da bi velesile ne pridružile Trsta in Primorske slovenskemu delu Jugoslavije. Ta strah in ta negotovost sta največ odgovorna za napetost, ki danes vlada v Trstu in na Primorskem.

"Angleži in Američani sodijo, da je Titova vlada prenela in da se mora usoda Trsta in Primorske rešiti na reden način. Na drugi strani pa čutijo Slovinci, da jih etična sestava Primorske ter ostra in draga borba, ki so jo Slovinci vodili proti Nemcem in fašistom, opravičuje, da se združijo z Jugoslavijo zdaj.

"To je vzrok, da je situacija v Trstu in na Primorskem zdaj tako napeta.

"Pred drugo svetovno vojno je Mussolinijeva vlada tako rekoč prepovedala zunanji ljudem obisk Primorske. Mussolini ni maral, da bi tuji od blizu videli, kako se Slovence skuša poitalijančiti. To je bil vzrok, da pri prejšnjih posetih Evrope nisem mogel obiskati te province.

"Jugoslavlani, posebno Slovinci, niso nikdar prenehali protestirati proti vključitvi 600,000 Slovencev pod italijansko vlado, kot je bila mirovna konferenca leta 1918 zaključila. Slovinci trdijo, da so Italijani postopali s Primorsko brutalno.

"Zdelo se je, da se svet ni dosti brigal za trpljenje primorskih Slovencev. Za Angleže smo bili samo eno nadaljno balkansko pleme. Amerika pa je bila predač. Tako mi je rekel neki tržaški Slovenec.

"Po mojem enotedenskem bivanju v Trstu in posebno v njegovi okolici, ni zame nikakega dvoma, da je Primorska po vsej razumejo le Indijanci iz rodu Navajo in morda še kakšna dva dučata drugih Američanov. Pri marinih je služilo nad 400 Navajev iz našega jugozapada, ki so poleg angleščine znali tudi svoj materni jezik. Bili so dobri vojniki, obenem pa tudi izborni pošiljalci vojnih depeš v jeziku, ki je splošno svetu nepoznan; Navaji namreč nimajo pismenega jezika. Tako je tudi jezik malo (Dalje na 2. strani)

"Popolnoma slovenske vasi sem našel komaj dve milj izven Trsta. Čim dalje greš od Trsta, tem bolj očividni ti postane slovenski značaj Primorske.

"Našel sem neštene vzorce 'kulturnega poitalijančevanja' po Mussolinijevih hlapcih. Slovenski Jože je moral postati (Dalje na 6. strani)

Glede finančne po- moči Angliji

V Washingtonu se te čase mudi skupina zastopnikov Velike Britanije z namenom izposlovati nekako povojno finančno pomoč od Amerike. V zvezi s tem je clevelandski dnevnik Cleveland Press dne 14. septembra objavil uredniški članek, ki je tako zanimiv, da ga v naslednjem podajamo v prostem prevodu:

"Britiško-ameriška pogajanja za nadomestilo 'lend-lease' so se pričela v megli propagande. To je slabo. Propaganda samo meša občinstvo. Ona ovira razumevanje faktov mednarodne visoke finance, ki so v svojih temeljih primeroma preprosti.

"Ena vrsta propagande pravi, da če Stric Sam preneha igrati vlogo Santa Clausa, bo to pomenilo, da se bomo vrnili v izolacijo. Resnica je, da ljudska želja za mednarodno sodelovanje ni bila nikdar prej tako velika kot je zdaj. Vse, kar Američani hočejo, je, da naj bo to sodelovanje obojestransko.

"Druga propaganda izhaja iz izida nedavnih britiških volitev. Ta vrsta propagande pravi, da bi Washington mogel delati business s Churchillovo vlado, toda ne bo dovolil posojila laborski vladi. Predsednik Truman je take govore točno in pravilno označil za bedaste.

"Neka nadaljna vrsta propagande poudarja, da Anglija nima več imetja, in da bi ji morali mi, kot bogati prijatelji, kar dati več milijonov dolarjev. Ta sugestija je tudi bedasta. Anglija ni bankrot. Zelo mnogi njeni viri naravnih bogastev so bili vsled vojne manj izčrpani kot naši.

"Anglija ponuja kredite drugim narodom. Ti bodo dani v njenem lastnem trgovinskem interesu. Dobro. Toda, zakaj z našim denarjem? Zakaj z denarjem, ki bi moral priti iz žepov ameriških davkoplačevalcev, na katere pride delež narodnega dolga v približno isti višini kot na davkoplačevalce Anglije, ki se nam predstavljajo kot bankroti?

"Kaj je napačnega in netrговskega v naši sugestiji, da nam Anglija odstopi nekatere drage baze v naši atlantski obrambni zoni? Te baze bi imele vrednost za nas, medtem ko pomenjajo za Anglijo le ekonomsko breme.

"Nikdar v svoji zgodovini ni Anglija podarila milijonov kakemu narodu, — posebno ne narodu, ki je bil solventen in je posedoval aktive, ki so imele vrednost za Anglijo. Zakaj bi mi to storili? Odgovor je, da mi kaj takega ne bi smeli storiti.

"Mi želimo videti Anglijo in Ameriko v bodočih letih še bolj tesno povezani kot sta zdaj. Da se to doseže, je treba postaviti naše medsebojne bižniške odnose na bižniško podlago, ki bo trajna."

POMOČ ZA SLOVENIJO

V staroškem listu "Ljudska Pravica" z dne 15. julija 1945 je bilo priobčeno sledeče poročilo: "Rojaki iz Amerike niso pozabili svoje domovine. — RKS (Rdeči križ Slovenije) je pokrenil širokopotezno nabiralno akcijo za obleko, hrano in sanitetni material med Slovinci in Jugoslavlani, ki žive v Ameriki. Tega materiala je prišlo doslej že toliko, da so napolnjena z njim tri skladišča, eno v Ljubljani, dve pa v Dalmaciji. Ko se bo uredil promet z Dalmacijo (Dalje na 2. strani)

KOMU PRIPADE TRST?

Ob času pisanja tega članka je bodoča usoda Trsta še negotova. Na radio slišimo in v listih čitamo to in ono. Skoro gotovo pa je, da je Trst za Italijo izgubljen.

Po prvih tozadevnih poročilih s konference zunanjih ministrov veseli v Londonu bi Trst postal mednarodno mesto, to je, da ga ne bi imela niti Italija niti Jugoslavija, ampak bi bil pod mednarodno kontrolo.

Londonsko poročilo United Pressa, datirano 21. septembra, pa pravi:

"Britiški viri pravijo danes, da bo velika petorica morda prisodila Trst Jugoslaviji. Skoro identična poročila v londonskih listih Daily Express in Daily Mail pravijo, da 'diplomati v stiski' s konferenco zunanjih ministrov, sodijo, da bo zahtevi maršala Tita za jugoslovansko politično kontrolo Trsta ustrezno.

"Dasi vprašanje še ni bilo končno rešeno, poročila pravijo, da kaže besedilo navodil ekspertov, ki bodo vprašanje študirali, da bo Tito dobil pristatišče, pod pogojem, da bodo ureditve zagotavljale prsto rabo istega vsem narodom. V to je jugoslovanska vlada pripravljena pristati.

"Rusija je podpirala jugoslovansko zahtevo po Trstu od vsega začetka. Zdj se zdi, da se je podala v toliko, da naj bo pristatišče mednarodno in carine prosto za rabo vseh narodov, medtem ko bo upravljano po Jugoslovanih.

"Dozdevna kompromisna rešitev tržaškega vprašanja je bila poročana, ko so zunanji ministri Zedinjenih držav, Rusije, Britanije, Francije in Kitajske razpravljali o mirovnih pogodbah za Finsko in Rumunijo."

Ako gornje poročilo United Pressa temelji na resnici, bo vprašanje Trsta ugodno rešeno za Jugoslavijo. Upajmo, da bo tako.

Iz prejšnjih poročil je znano, da so zunanji ministri velike petorice naročili ekspertom študirati narodnostno sestavo prebivalstva v Istri in na Primorskem, da se more kraje s slovensko ali hrvaško večino prideliti Jugoslaviji, kraje z italijansko večino pa Italiji. Poskrbelo naj bi se, da čim manj jugoslovanskega prebivalstva pride pod Italijo, in čim manj italijanskega prebivalstva pod Jugoslavijo. Meje ne bo mogoče tako natančno potegniti, da ne bi ostalo nikake narodnostne manjšine na eni ali drugi strani meje.

SLOVENSKE VESTI

Federacija društev Ameriške bratske zveze v državi Minnesoti bo zborovala v nedeljo 30. septembra v Gilbertu, Minn. Prostor: Community Center dvorana; začetek ob eni uri popoldne.

Zborovanje federacije društev Ameriške bratske zveze v zapadni Pennsylvaniji se bo vršilo v nedeljo 30. septembra v Cheswicku, Pa. Začetek zborovanja je določen za 2. uro popoldne.

Ameriški odbor za pomoč potrebnemu ljudstvu v Jugoslaviji je aranžiral dobrodelni koncert za petek 28. septembra zvečer v Carnegie Music Hall, 4400 Forbes St. v Pittsburghu, Pa. Sodeluje violinist Zlatko Baloković in nastopi tudi tamburaški zbor "Duquesne". (Dalje na 2. strani)

Četrto stoletje zračne pošte

Odprema pošte z letali preko Zedinjenih držav je dne 8. septembra letos obhajala svoj 25-letni ali srebrni jubilej. Dne 8. septembra 1920 ob 6:14 zjutraj se je pošto letalo dvignilo iz letališča v Mineoli na Long Islandu v New Yorku za polet preko kontinenta, ter je pristalo v San Franciscu 11. septembra ob 2:25 popoldne. Polet je trajal več kot 82 ur. Sedaj po 25 letih, premeri pošto letalo isto razdaljo v približno desetih urah; ta čas pa bo v doledni bodočnosti še skrajšan.

Razvoj zračne poštne službe je bil počasen. Prvotna pošta letala so bila opremljena z motorji na 400 konjskih sil in so mogla nositi komaj okrog 400 funtov pošte. Prva zračna pošta za pošto je bila otvorenja med Clevelandom in Chicagu 15. maja 1919; druga, med Clevelandom in New Yorkom, 1. julija istega leta; tretja, ki je dosegla Omaha, pa je bila otvorena 15. maja 1920. Prva letalska pošta med New Yorkom in Californijo pa je bila, kot že omenjeno, otvorena 8. septembra 1920. Torej letošnji september predstavlja pravi srebrni jubilej zračne pošte preko kontinenta.

Prvo pošto letalo preko kontinenta je vsebovalo 16,000 pisem. Od začetka ta služba ni bila povsem letalska; namreč letala so nosila postelje vreče podnevi, vlaki pa ponoči. Toda že leta 1921 so kresovi, zažigani ob črti poštinih letal, omogočili nepretrgano letalsko službo, in pošta iz New Yorka je dosegla Californijo v malo več kot 33 urah. Danes, kot omenjeno, premeri pošto letalo isto razdaljo v manj kot desetih urah.

Družba, ki opravlja pošto letalsko službo, je dosedaj izvršila 70,800 poletov med atlantsko in pacifično obalo. Njena letala so premerila 190 milijonov milj in so prenesla 124 milijonov funtov pošte.

Zračna pošta dosega zdaj vsa večja središča v Zedinjenih državah in v poštnem prometu med temi kraji se mnogo prihrani na času. V kraje, bolj oddaljene od glavnih črt, zračna pošta služba ni tako zadovoljiva, ker je pošta dostavljena le do večjih središč, od tam naprej pa je odpremljena z vlaki ali busi. Ni pa dvoma, da se bo omrežje zračne pošte v doledni bodočnosti razširilo tudi na bolj oddaljene kraje in bodo tudi tisti kraji deležni brzine zračne pošte. Najbrž ni več daleč čas, ko bodo vse poštne pošiljke prvega razreda potovale po zraku. Ob svojem srebrnem jubileju ima zračna pošta dober rekord.

MEDNARODNA POLKA

Vsak je menda že slišal melodijo, znano pod imenom "Beer barrel polka," malokdo pa ve za njen izvor. Nemci jo smatrajo za staro bavarsko pivsko popevko. Američani in Angleži jo smatrajo za svojo. Adoptirali so jo tudi Danci, Švedi in drugi. Tekom druge svetovne vojne je postala tako popularna kot "Tipperary" za časa prve svetovne vojne.

Zivahno polko je skomponiral leta 1930 Jaromir Vejvoda v vasi Vrane, ki je predmestje Prage. Njeno prvo ime je bilo "Modranska polka" in prvi jo je igral njegov mali orkester na lok v vaškem parku. Leta 1934 (Dalje na 2. strani)

ZNIZANJE NAŠE VOJNE SILE

Takoj po brezpogojni podaji Nemčije so naše vojaške oblasti pričele polagoma odpuščati vojake v civilno življenje. V poštvo so v glavnem prihajali vojaki, ki so presegli določeno starost, in pa vojaki, ki so imeli največ točk službovanja ali pa aktivnega bojevanja.

Do poraza Japonske, sredi avgusta, je bilo le primeroma malo vojakov poslanih v civilno življenje. Splošno mnenje je bilo, da bo vojna z Japonsko trajala še najmanj do konca tega leta; nekateri krogi pa so računali še na leto ali dve vojne. Po porazu Japonske je bilo odpuščanje vojakov pospešeno, toda kljub temu gre še počasi. Vzrokov za to je več. Eden vzrokov je, ker je bilo treba temeljito izpremeniti ves prvotni načrt odpuščanja. Pri tolikem številu vojakov, ki so raztreseni po vseh delih sveta, sestava novega načrta ni bilo lahko delo. Lahko se tudi sodi, da je bil novi, v naglici sestavljen načrt v mnogih ozirih pomanjkljiv.

Potem pridejo v poštev velike razdalje in transportacija in odprema središča v Zedinjenih državah. Amerika ima mnogo prevoznih ladij, toda morske poti preko Atlantika in Pacifika so dolge, vojakov, ki čakajo na transportacijo domov, pa milijone. Odpremljevalnih središč v tej deželi, odkoder se vojaki odpuščajo v civilno življenje, je bilo od začetka premalo, in treba je bilo vzpostaviti mnogo novih. Za vse to pa je bilo treba časa.

Vojaki, ki sodijo, da so upravičeni do odpusta, postajajo nestrpni in se pritožujejo. Na drugi strani postajajo nestrpni njihovi sorodniki in se tudi pritožujejo kongresnikom in v javnosti. V mnogih ozirih so nedvomno njihove pritožbe utemeljene, toda na vseh številne zamude so iz prej navedenih in drugih vzrokov neizogibne. Na drugi strani pa je trdo dejstvo, da naše vojne sile, ne moremo skriti na predvojno velikost, ker potrebujemo in bomo potrebovali mnogo vojaštva za okupacijo in patroliranje sovražnih dežel. Koliko vojaštva bomo v te svrhe potrebovali, danes ne vemo točno niti v Washingtonu. Računa se, da bomo za doleden čas morali vzdrževati okrog pol milijona vojakov v Evropi za okupacijo Nemčije in Avstrije; to poleg okupacijskih sil Rusije, Anglije in Francije.

Okupacija Japonske, kot se zdi, bo skoro v celoti pripadla Ameriki. Tam bo, po sodbi nekaterih, treba vzdrževati okrog enega milijona vojakov; general MacArthur pa je pred nekaj dnevi izjavil, da bo morda zadostovalo za okupacijo Japonske kakih 200,000 ameriških vojakov, nekaj manj ali pa nekaj več. Potem bo treba vzdrževati primerno število vojaštva na raznih otokih Pacifika in na drugih strateških točkah.

Iz tega izhaja, da bo neko število zdaj službujočih vojakov moralo še nadalje služiti, dokler jih delno ali popolnoma nadomestijo drugi, ki se zdaj vežbajo ali ki bodo še vpoklicani. To je trpka medicina za Američane, ki po svoji naravi in vzgoji niso navdušeni za vojaško in policijsko službo. Toda za enkrat ni izhoda. Nemčijo in Japonsko bo treba držati pod peto okupacije toliko časa, da se jima (Dalje na 2. strani)

Vsak po svoje

Leta 1814 je bila republika Zedinjenih držav v vojni z Anglijo, ki je skušala zadušiti mlado ameriško demokracijo in deželo spet podrediti angleškemu kralju. Angleži so bili nekaj časa uspešni ter so zavzeli celo naše glavno mesto Washington in zažgali Belo hišo. To je bilo 20. avgusta 1814. Pa so oni dan delavci zaradi poprav nekaj razkopavali Belo hišo in so prišli do ožganih temeljev, na katerih je bila Bela hiša po angleškem požigu ponovno zgrajena. In muhasta usoda je hotela, da so bili prav, takrat v Washingtonu zastopniki Anglije, ki so skušali Američane prepričati, da Anglija nujno potrebuje nekaj tisoč milijonov dolarjev ameriškega denarja, brez obresti in brez obljube povračila. Kar za boholnaj. Ali niso čudni ti Angleži? Prav za prav bi bila neka druga označba primernejša, pa ne spada na papir.

Potomci dinastije, ki je hotela prepričati ameriško neodvisnost in katere vojaki so leta 1814 požgali Belo hišo v Washingtonu, še vedno "vladajo" v Angliji. In tista Anglija zdaj hoče, da jo naša republika postavi gospodarsko na noge, češ, da se je prej borila z nacistično Nemčijo kot mi. Pri tem pa se komodno pozablja, da so se prej kot mi borile z Nemčijo tudi druge države, na primer, Rusija, Francija in Jugoslavija, ki so gospodarsko dosti več trpele kot Anglija.

Res je, da se je Anglija v zadnji vojni borila na naši strani, toda borila se je v prvi vrsti za svoj lastni obstoj, kakor so se v prvi vrsti za svoj lastni obstoj borile Amerika, Rusija, Jugoslavija in druge zavezniške države. Z združenimi močmi sta bili Italija in Nemčija poraženi. Pa zakaj bi zdaj Amerika ravno Angliji morala plačevati posebne dividende za poraz nacistične kombinacije v Evropi, dasi so druge zavezniške države v to svrhu prispevale v življenjskih in materialnih žrtvah mnogo več kot Anglija! Ali zaradi toliko premlevane anglo-saške solidarnosti? To je bajka. Angleži so Anglo-Saksi in lahko ostanejo, toda mi nismo. Mi smo Američani. Vprašajte ameriške Indijance, ameriške Črnce, ameriške potomce Francozov, Nizozemcev, Skandinavcev, Špancev, Slovanov in drugih, če so Anglo-Saksonci! Odgovorili vam bodo, da so Američani.

Morda bi bilo dobro, če bi Anglija polagoma prenehala igrati vlogo velike svetovne sile, kar ni več, in bi posvetila svojo pozornost domači rekonstrukciji. Morda bi bilo dobro, da razlasti ogromna posestva svojih lordov, z lovišči lisic in jerebic, in jih razdeli med prebivalstvo, ki nikdar ni lastovalo pedi svoje zemlje. Morda bi bilo umestno, da preneha igrati vlogo policaja na Balkanu in umakne svoje čete iz Grčije in Italije. To bi ji prihranilo mnogo milijonov dolarjev. In tisto vojaštvo bi zelo prav prišlo pri okupaciji Japonske, kjer so zdaj sami Američani deležni vsega okupacijskega glavnobla. Pa se zdi, da je nova laboritska vlada v Angliji prav tako imperialistična kot je bila torijska. In Amerika naj tako (Dalje na 2. strani)

NOVA DOBA

GLASILO AMERIŠKE BRATSKÉ ZVEZE

Lastnina Ameriške bratske zveze

IZHAJA VSAKO SREDO

Cene oglasov po dogovoru

Naročnina za člane 72c letno; za nečlane \$1.50; za inozemstvo \$2

OFFICIAL ORGAN

of the

AMERICAN FRATERNAL UNION, Inc., Ely, Minn.

Owned and Published by the American Fraternal Union, Inc.

ISSUED EVERY WEDNESDAY

Subscription for members \$72 per year; nonmembers \$1.50

Advertising rates on agreement

Naslov za vse, kar se tiče lista:

NOVA DOBA 6233 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio

VOL. XXI. 104 NO. 37

Janko N. Rogelj,
predsednik ABZ:

Zadnje kampanjsko poročilo

Naslov zadnjemu kampanjskemu poročilu je sledeč: BOGATE NAGRADE. To je resnica. Kar berite poročilo. Štiri nagrade so bile oddane, in zadnje je dobilo društvo, ki je pridobilo tri nove člane.

Da, tri nove člane. Ali imamo v naši Zvezi društvo, katerega uradniki in člani niso zmogli, da bi pridobili v enem mesecu tri nove člane? Prepričan sem, da ga ni društva, da bi bilo tako slabo in nemarno, da ne bi moglo pridobiti rečeno število članov, ako bi samo hotelo pokazati malo dobre volje in zanimanja.

Pa je resnica, da imamo društva, ki v tej kampanji še niso pridobila niti enega člana, niti dva člana in niti tri člane. Kje ste, uradniki teh društev, da se malo ne pomujate in rešite svojo društveno in uradniško dolžnost? Društveni uradniki vodite vsak svoje društvo, in z društvom vodite tudi vaše članstvo.

Se tri mesece bo trajala naša mladinska kampanja. Še je čas za vse one, ki se do sedaj še niso odzvali.

Glavni odbor Ameriške bratske zveze, ki je razpisal to kampanjo, je ponudil tako mikavne nagrade za vsak mesec, da je dal največjemu in najmanjšemu društvu pri naši Zvezi enako priliko, da doseže vsaj eno izmed ponujenih nagrad. Da je to resnica, vam jasno in neovrgljivo kaže zadnje poročilo glavnega tajnika, brata Antona Zbašnika. Za pet novopridobljenih članov je društvo dobilo tretjo nagrado v znesku \$20.00.

Vzemimo to kampanjo resno. Še je čas. Vojna je minula, zaposlenost je manjša, že ostaja čas, da se lahko porabi za našo kampanjo. Toda prebrajte, vzeti ta čas z dobro voljo in malim žrtvovanjem, pa se doseže prilično število novih mladinskih članov.

Tajnik ali tajnica, ko čita to pisanje, kaj misliš? Ali ni dolžnost tvoje družbe, da se do agitaciji pogovorite na prihodnji seji? Vi, društveni predsedniki in predsednice, v dnevnem redu društvene seje je točka 5, ki se glasi: Predlaganje novih kandidatov. Ustavite se pri tej točki, začnite razgovor, kaj boste napravili do prihodnje seje. Apelirajte na navzoče članstvo, da tudi vaše društvo reši svojo nalogo.

Še nekaj. Tudi delegatje in delegatkinje zadnje konvencije nosijo napram svojemu društvu moralno dolžnost, da se izkažejo hvaležno napram društvu. Nekateri zastopniki zadnje konvencije so to dolžnost že častno izkazali. Vsi tisti, ki niste izkazali hvaležnosti napram društvu, še je čas. Potrudite se, pridobite nekaj članov, društvo vas ne bo pozabilo, ampak bo stavilo v vas še vedno toliko zaupanja, kolikor ga vam je dalo takrat, ko vas je izvolilo za delegata na zadnji konvenciji.

Ne pozabite, da je močan mladinski oddelek pri organizaciji tista rezerva, ki sedaj v pretežnem številu zalaga odrasli oddelek. In mladi člani, ki prestopijo v odrasli oddelek, poživijo in pomladijo našo organizacijo. V njih je bodočnost in pravo življenje. V mesecu oktobru pojdimo vsi na delo!

VSAK PO SVOJE

(Nadaljevanje s 1. strani)

vlado podpre s šest tisoč milijoni dolarjev iz žepov ameriških davkoplačevalcev!

Zakaj je angleška vlada, pa naj bo torijska ali laboritska, tako strupeno sovražna Jugoslaviji? Zato, ker je nova Jugoslavija podražila svoje rudnike in druge naravne zaklade, da jih ne bodo mogli več izkoriščati angleški lordi in drugi inozemski kapitalisti. Proti Ameriki angleški kapitalisti ne upajo tako odkrito sovražnost nastopiti, da si jih jezi, ker so morali v prvem štadiju vojne prodati za tisoče milijonov dolarjev delnic v ameriških rudnikih in drugih industrijah, da je angleška vlada s tisto gotovino plačala za vojne potrebe pred sprejetjem "lend-lease" sistema. Iz teh ameriških virov angleški kapital ne bo več vlekel težkih milijonov. Zato skušajo zdaj Angleži od Amerike izciganiti bonus kakih šest tisoč milijonov dolarjev. Bomo videli, če bo naš kongres v to pristal, ko je odklonil 25 dolarjev tedenske brezposelnostne podpore našim delav-

V Mandžuriji so Rusi ujeli japonskega lutkarskega vladarja Zuanjeja Mongolije, katerega ime je Te-mu-ču-ke-lung-lu-pu. Kaj bodo Rusi počeli z princem takega imena, menda še sami nimajo pojma.

The Chase National Bank v New Yorku je nedavno pozval

okrog 1,500 posameznikov in tvrdi naj se oglašijo in dobijo svoje pozabljene vloge, ki znašajo po 25 dolarjev in več. Koliko več, ni povedano. Tozadevni oglas v New York Timesu je zavzemal več kot eno stran drobne čtiva samo z navedbo imen in naslovov pozabljenih vlagateljev. To kaže, kako so nekateri ljudje pozabljivi in koliko jih je. Vaš poročevalec ni še v nobeni banki pozabil niti 25 centov. Niti v zamrznjenih.

Brigadir-general Harry Vaughan, ki je vojaški pobočnik predsednika Trumana, je bil nedavno povabljen kot govornik na zborovanje neke ženske organizacije v Virginiji. Tam je povedal marsikaj zanimivega iz zborovanja velike trojice v Potsdamu. Med drugim je dejal, da če bi se moglo meriti po številu na konferenci izgovorjenih besed, bi Angleži po klepetavosti dosegli točko 6, Američani 2, Rusi pa eno. Po njegovi presoji so Rusi odkritosrčni, malo govori, pa vedno vedo, kaj hočejo.

V Cincinnatiju, Ohio, je neki Samuel Brown pustil svojo prijateljico v stanovanju za nekaj minut, da je stopil v bližnji salun po par steklenic piva. Da bi mu punčara v tem času ne ušla, je vzel s seboj njeno krilo. Toda prefrigana golobica je tekot njegove odsotnosti ušla v njegovih rezervnih hlačah in s 196 dolarji gotovine. Moderne punčare se ne boje hlač.

V Newarku, N. J., je policija ujela Michaela Shipinskya, ki se je nameraval v kratkem poročiti. Ne zato, ker se je mislil poročiti, ampak zato, ker je za poročno izdatke potrebne fonde zbiral nelegalno. Oropal je nekoga mornarja za \$11 in demantni prstan, nekoga drugega za \$18, in končno še voznika taksija za \$18. Poroka z njegovo izvoljenko pa je bila odložena za nedoločen čas, ker ga je sodnik poročil z ječo.

Neki ameriški vojak, ki je imel zaročenko v Ameriki, je bil ujet v Nemčiji. Po nekaj mesecih ga je po posredovanju Rdečega križa našlo v ujetniškem taborišču pismo, v katerem ga je njegova zaročenka razveselila s sledečim besedilom: "Dragi! Nisem mogla več čakati; poročila sem tvojega očeta. Poljub!—Mati."

Na dan 14. avgusta, ko je bil naznanjen poraz Japonske in konec vojne, je grocerist Leo Fagan v Freeportu, Ill., zaprl svojo trgovino, da se je mogel udeležiti veseljačenja sosesk. Prej pa je postavil pred vrata več košar kruha z napisom, da si morebitni odjemalci lahko sami postrežejo, kupnino pa naj puste v košari. Ko se je vrnil, v košarah ni bilo več kruha, ampak nekaj nad 13 dolarjev gotovine. Preračunal je, da so mu pošteni odjemalci kruh preplačali za 20 centov.

Znani washingtonski korespondent Thomas L. Stokes, ki ni nikak radikalec, ampak rajši konservativec, si je nedavno v svoji koloni na lep in prijateljski način privoščil našega državnega tajnika Byrnesa. Dejal je, da je lepo in vse hvale vredno, če Mr. Byrnes zahteva za ljudstva osvobojenih ali iz vojnega kaosa se dvigajočih držav inozemstva pošten volilni sistem in vlado večine. Pripomnil pa je, da morda ne bi bilo napočeno, če bi se Mr. Byrnes ob priliki ozrl tudi na svojo rodno državo South Carolino, katero je mnogo let zastopal v kongresu, in še na nekatere druge naše južne države, kjer večina odraslih prebivalcev nima volilne pravice, da si so rojeni Američani. Vzrok je v dejstvu, da po tamkajšnjih postopkih ne morejo voliti državljani, ki ne plačujejo določen

vsote davkov. Izmed 48 držav naše Unije, ima samo sedem naših južnih držav take nazadnjaške volilne postave. Vendar te države so v naši demokraciji republiki, in ne kje v Aziji ali na Balkanu.

Pa ne bodimo preveč nestrpni. Ko bo povsod po svetu vplejana splošna in enaka volilna pravica, brez ozira na premoženjske razmere, ni vrag, da bi je ne dobili tudi delavci in farmerji-najemniki na našem lastnem jugu.

Na ameriški transportni ladji, ki je plula proti Japonski, je poveljujoči častnik skušal dopovedati moštvu, da odkar je Japonska pristala v brezpogojno podajo, se ne spodobi več nazivati Japonce z žaljivimi imeni. Pa je vprašal eden izmed vojakov: "Ali naj to pomeni, da v bodoče ne smemo Japoncev več nazivati pritlikave in umazane hudiče in pasje sinove?" "Ne," je odgovoril častnik, "sedaj jih ne smemo več tako nazivati." "Toda," je ugovarjal vojak, "mi vendar vemo, da so pritlikavi in umazani hudiči in pasji sinovi!" Častnik se je nasmešnil in odgovoril: "Jaz vem, da so to in mi še vedno lahko mislimo, da so, toda v javnosti jih tako nazivati ne smemo več."

V New Yorku sta bila dva brata trgovca obtožena, da sta ogoljufala zvezno vlado za milijon dolarjev v dohodninskega davka. Manipulirala sta na črni borzi s sladkorjem. To so bili sladki grehi, dokler je šlo. Ampak tisti milijon dolarjev, ki sta nelegalno iztisnila iz sladkorja, je postal pelinovo grenak.

Zvezni kongres sprejema postavbe, ki včasih ugajajo temu, včasih drugemu, dostikrat pa nobenemu. Nedavno pa je sprejel postavbo za odpravo tako zveznega vojnega časa, ki bo nedvomno zadovoljila veliko večino prebivalstva Zedinjenih držav. Po tej postavi bomo od 30. septembra naprej lahko ob jutrih eno uro delj spali.

A. J. T.

POMOČ ZA SLOVENIJO

(Nadaljevanje s 1. strani)

in promet preko morja, bo prišlo še mnogo blaga iz Amerike, zakaj nabiralna akcija onstran Oceana še ni končana.

"RKS razdeljuje ta material po svojih krajevnih in kvartnih odborih po vsej Sloveniji med najbolj potrebne. Zakaj, dobro vemo, da naše partizanske matere zelo nerade prosijo, ker se boje, da so morda drugi še bolj potrebni. Edino krajevni in kvartni odbor RKS v sporazumu s poročevalcem odseka za socialno skrbstvo pri pristojnem NOO (Narodnem osvobodilnem odboru) ali odboru OF (Osvobodilne fronte) lahko izvede to razdelitev res pravično, ne le med prošilce, ampak predvsem med tiste, ki so res potrebni, pa zaradi svoje skromnosti ne prosijo."

Ko je bila organizirana pomožna akcija ZOJA, Slovenija še ni bila osvobodjena, niti še ne velik del Jugoslavije. Vsled tega smo apelirali na naše rojake, da prispevajo za relifno akcijo brez razlike, bo li takojšnja pomoč tedaj prišla v Slovenijo ali ne. Nekateri deli Jugoslavije so bili še bolj potrebni. Dasiravno torej prve pošiljke niso bile za znamovane, kje naj se material razdeli, je bilo vendar nekaj nujne hrane za otroke, čevljev in zdravniških potrebščin razdeljenih v tedaj osvobojenem delu Slovenije.

Zgorajšnje poročilo pa jasno pove, da je v Sloveniji že eno polno skladišče tega materiala, a več ga pa še pride iz Dalmacije, čim bo vojni promet zopet urejen. Pomoč se torej deli med najbolj potrebne in med te spajajo tudi Slovenci. To je dokaz, da je bilo naše prvotno postopanje in priporočanje pravilno ter

da pravilno deli slovenski Rdeči križ to našo podporo ne samo med one, ki prosijo, temveč med vse najpotrebnejše.—Slovenski ameriški narodni svet:

Mirko G. Kuhel, tajnik.

SLOVENSKE VESTI

(Nadaljevanje s 1. strani)

Uredništvo Nove Dobe je pretekli teden v spremstvu svoje soproge in vsakinej posetil Josepha Cvelbar iz Sharona, Pa. Vsi omenjeni so člani društva št. 174 ABZ.

V Calumetu, Mich., je umrl zobo-zdravnik dr. Fred Klobuchar, star 47 let, rojen v Calumetu. Njegov oče je bil večletni uradnik JSKJ, sedanje ABZ, in tako so članice društva št. 9 ABZ njegova mati in dve sestri. Kmalu za njim je podlegel posledicam operacije njegov svak Joseph Gričar, star 70 let, član društva št. 9 ABZ. Pokojnik je bil rojen v Leskovcu pri Krškemu na Dolenskem in je prišel še mlad v Ameriko. V Calumetu je bival nad 40 let. Zapušča soprogo, dva sina in hčer.

Slovenski narodni muzej, nameščen v Slovenskem narodnem domu v Clevelandu, Ohio, bi želel dobiti konvenčne slike JSKJ (sedanje ABZ) iz let 1928, 1932, 1936 in 1940. Kdor ima katero omenjenih konvenčnih fotografij in bi jo hotel podariti Slovenskemu narodnemu muzeju v Clevelandu, jo lahko pošlje na naslov uredništva Nove Dobe, odkoder bo oddana vodstvu Muzeja.

Za bolničarko je graduirala dne 20. septembra Miss Lillian Theresa Kapel, hčerka družine Louis in Frances Kapelj, 19215 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio. Vsa družina spada k društvu št. 71 ABZ.

ZNIZANJE NAŠE VOJNE SILE

(Nadaljevanje s 1. strani)

za gotovo prepreči zapletiti svet v nov vojni požar. Po prvi svetovni vojni smo prehitro verjeli nemški izpreobrnitvi, in posledica je bila v manj kot enem četrtoletju druga svetovna vojna, neprimerno hušja od prve.

Morda se bo v teku časa dalo aranzirati, da bodo več okupacijskih sil v Evropi prispevale Rusija, Anglija in Francija, na Pacifiku pa morda Kitajska in Koreja, in bo na ta način mogoče ameriške okupacijske sile zmanjšati. Toda, to so za sedaj le domnevanja.

Dasij je vojna končana, bo Amerika morala za dogleden čas vzdrževati močno vojaško silo; morda dva milijona mož. Izključeno je, da bi mogla dobiti toliko število prostovoljcev. Iz tega logično izhaja, da bodo morali nekateri sedaj službujoči vojaki še nekaj časa služiti in da se bo z vpoklici rekrutov nadaljevalo. Tako vsaj kaže za sedaj.

MEDNARODNA POLKA

(Nadaljevanje s 1. strani)

je Vašek Zeman napisal besedilo melodiji in ji je dal ime "Skoda lasky" (Skoda ljubezni). Besedilo v prostem prevodu je sledeče: "Rože cveto, zakaj, zakaj? Meni ne more nihče več pomagati. One cveto, ovenejo in listi jim odpadajo, kot padajo moje solze v hladno travo."

Nemci so melodijo adoptirali, ji dali drugo besedilo in jo imenovali "Rosamunde." Na Danskem je postala "Skon en min kone," na Švedskem "Ut i Naturen," v New Yorku, leta 1938 "Beer Barrel Polka." Besedilo: "Roll out the barrel . . ." je napisal Lew Brown. Do časa, ko je druga svetovna vojna zajela Evropo, je skladatelj Vejvoda dobil že čedne vsote denarja za svojo patentirano melodijo. Tekom vojne so te vsote zelo na-

AMERIŠKA BRATSKA ZVEZA

Ustanovljena 18. julija 1898

GLAVNI URAD: ELY, MINNESOTA

GLAVNI ODBOR:

IZVRŠEVALNI ODBOR:

Predsednik: J. N. Rogelj 6208 Schade Ave., Cleveland 3, Ohio
1. podpredsednik: Frank J. Kress 218—57th St., Pittsburgh, Pa.
2. podprednik: Anton Krapenc 2021 W. 23 St., Chicago 8, Ill.
3. podpreds.: Mary Kershishnik 739 Pilot Butte Ave., Rock Springs, Wyo.
4. podpredsednik: Steve Mauser 3511 Humboldt St., Denver 5, Colo.
5. podpredsednik: Cyril Rovaneck 452 E. 149 St., Cleveland 10, Ohio
6. podpredsednik: Mary Predovich 2300 Yew St., Butte, Mont.
Tajnik: Anton Zbašnik AFU Bldg., Ely, Minn.
Pomožni tajnik: Frank Tomisch, Jr. AFU Bldg., Ely, Minn.
Blagajnik: Louis Champa AFU Bldg., Ely, Minnesota
Vrhovni zdravnik: Dr. F. J. Arch 618 Chestnut St., Pittsburgh, Pa.
Urednik-upravnik glasila: A. J. Terbovec, 6233 St. Clair Ave., Cleveland 3, O.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik: John Kums 1735 E. 33rd St., Lorain, Ohio
1. nadzornik: F. E. Vranicar 1312 N. Center St., Joliet, Ill.
2. nadzornik: Matt Anzelc Box 12, Aurora, Minn.
3. nadzornik: Frank Okoren 4759 Pearl St., Denver 16, Colo.
4. nadzornik: John Tomazic 1763 E. 36th St., Lorain, Ohio

FINANČNI ODBOR:

Janko N. Rogelj 6208 Schade Ave., Cleveland 3, Ohio
Louis Champa AFU Bldg., Ely, Minnesota
Frank J. Kress 217—57th St., Pittsburgh, Pa.
Frank E. Vranicar 1312 N. Center St., Joliet, Ill.
Anton Zbašnik, tajnik AFU Building, Ely, Minnesota

ODSEK ZA PRAVILA:

Janko N. Rogelj 6208 Schade Ave., Cleveland 3, Ohio
Dr. F. J. Arch 618 Chestnut St., N. S. Pittsburgh, Pa.
Anton Zbašnik, tajnik AFU Building, Ely, Minnesota

GLAVNI POROTNI ODBOR:

Predsednik: Anton Okolish 1078 Liberty Ave., Barberton, Ohio
1. porotnica: Rose Svetlich Ely, Minnesota
2. porotnik: Anton Erzen R. D. No. 1, Turtle Creek, Pa.
3. porotnica: Mary Balint Route 1, Box 656, Enumclaw, Wash.
4. porotnica: Fannie Jenko 1118 Clark St., Rock Springs, Wyo.

Lestvica nagrad, ki jih plačuje

Ameriška bratska zveza

OD 1. JUNIJA 1945 NAPREJ

Za nove odrasle člane

NAČRT "D"	NAČRTA "E" IN "F"
Za \$ 250.00 zavarovalnine \$ 1.50	Za \$ 250.00 zavarovalnine \$ 2.00
Za \$ 500.00 zavarovalnine \$ 2.50	Za \$ 500.00 zavarovalnine \$ 3.00
Za \$ 1,000.00 zavarovalnine \$ 5.00	Za \$ 1,000.00 zavarovalnine \$ 6.00
Za \$ 1,500.00 zavarovalnine \$ 7.50	Za \$ 1,500.00 zavarovalnine \$ 9.00
Za \$ 2,000.00 zavarovalnine \$ 10.00	Za \$ 2,000.00 zavarovalnine \$ 12.00
Za \$ 3,000.00 zavarovalnine \$ 15.00	Za \$ 3,000.00 zavarovalnine \$ 18.00
Za \$ 5,000.00 zavarovalnine \$ 25.00	Za \$ 5,000.00 zavarovalnine \$ 30.00

Za nove mladinske člane

Za vsakega člana načrta "JA" \$1.00	Za vsakega člana načrta "JB" \$3.00
NAČRT "JC"	NAČRT "JD"
Za \$ 500.00 zavarovalnine \$3.00	Za \$ 250.00 zavarovalnine \$1.50
Za \$ 1,000.00 zavarovalnine \$5.00	Za \$ 500.00 zavarovalnine \$3.00
	Za \$ 1,000.00 zavarovalnine \$5.00

Nagrade za nove mladinske ali odrasle člane so plačljive potem, ko je novi član uplačal šest mesečnih assesmentov in se imajo izročiti članu, ki je novega člana pridobil.

rastle in čakajo skladatelja v ameriških in britiških bankah.

Točasno skladatelj Vejvoda, ki je 43 let star, vodi prijazno gostilno ob Vltavi. Njegov gostilniški orkester šteje zdaj 20 muzikantov. Šele pred nekaj tedni mu je neki ameriški reporter povedal, da je njegova "Skoda lasky" dobila v Ameriki ime "Beer Barrel Polka," ter mu v češčino prevedel angleško besedilo. Vejvoda se je nasmejal in pripomnil, da ameriško besedilo je bolj primerno za melodijo, ki jo je skomponiral gostilničar, kot je prvotno češko. Potem je povabil korespondenta, da še enega pije na njegov račun.

SPLOŠNI TEDENSKI PREGLED

(Nadaljevanje s 1. strani)

poznanega indijskega rodu na svoj način pripomogel k ameriški zmagi.

KJE BO SEDEŽ?

Kje bo sedež Organizacije združenih narodov, še ni določeno. Predlaganih je bilo več ducatov mest, toda eksekutivni odbor se še ni mogel zediniti za nobeno. Za enkrat se zdi, da imajo največ tozadevnega upanja mesta Geneva, Copenhagen in San Francisco.

LEPA DRUŽBA

V tihz namcijskih arhivih, ki so jih zavezniki našli v Berlinu, so našli tudi dokument, ki kaže, da je imela nemška tajna policija, znana pod označbo Gestapo, tajne dogovore s policijo 13 držav za gonjo proti "komunistom" in drugim "državi nevarnim organizacijam ali osebam". Take sporazume je imela Hitlerjeva vlada pisane s takratnimi vladami Belgije, Bolgarske, Jugoslavije, Italije, Finske, Španije in Portugalske. Slični sporazumi, ki pa niso bili pisani, pa so obstajali med Hitlerjevo vlado in vladami Grške, Holandske, Poljske, Brazilije in Japonske. Značilno je, da je bil tudi policijski aparat predvojne Jugoslavije v zvezi s Hitlerjevim policijskim aparatom. Ni čuda, da so Hitlerjeve armade tako hitro pregazile Jugoslavijo.

VOJNE TROFEJE

V muzeju vojnih trofej stoji že od prve svetovne vojne eden izmed 600 razdrapanih avtomobilov, ki so leta 1914 omogočili hitro prenesti dovoljno število francoskih vojakov na neko nevarno točko fronte, da so odločili tako zvano bitko ob Marni. Pred nekaj tedni pa so poleg tega starega avtomobila postavili krasno izdelano 18 čevljev dolgo limuzino z dva palca debelimi šipami, v kateri se je v juniju leta 1940 Adolf Hitler kot zmagovalec vozil skozi Pariz.

MANJ GENERALOV

V letu 1940 je imela armada Zedinjenih držav samo 100 generalov. Tekom vojne je s porazom armade naraslo tudi število generalov na 1,600. Vseh častnikov je bilo okrog 800,000. Po zaključku vojne je bilo iz aktivne službe odpuščenih že 70 generalov in nadaljni bodo še odpuščeni. Okrog 100 generalov bo v kratkem postavljenih v nižje čine, katere bodo obdržali v redni armadi. Za mnoge so višje sarže veljale le za čas vojne.

ZAŠTRAZEN KVIRINAL

Na drugo obletnico pobege kralja Viktorja Emanuela iz Rima, 8. septembra 1943, so se po vsej Italiji vršile velike demonstracije italijanske republikanske mladine. Razpoloženje napram fashistijski kraljevi rodbini je bilo tako sovražno, da so oblasti močno zastražile palačo Kvirinal v Rimu, kjer stanuje prestolonaslednik princ Umberto.

New Era

ENGLISH SECTION OF
Official Organ
of the
American Fraternal Union.

Nova Doba

AMPLIFYING THE VOICE OF THE ENGLISH SPEAKING MEMBERS

CURRENT THOUGHTS

The war is over but this does not mean that we should relax in our efforts to give full support to the plan for lasting peace. Our government warns us that we should continue to cooperate in all that is asked of us.

The need for salvaged fats, for instance, is still critical. Housewives are asked to continue saving used fats. We are told that sugar is still a must on the ration list and everyone should conserve sugar whenever possible. We are also asked to retain our War Bonds for the full 10 years until they mature. Housewives are asked to conserve and can fruits and vegetables just as they did during war time.

By cooperating with all these and other government requests, we shall help smooth the path of reconversion to a lasting peace.

This time of year when children return to school, parents are asked to caution them about safety rules. Now that gas rationing has been revoked, there is much more traffic than at any time during the last war years. Children should be constantly reminded to be careful when crossing streets on their way to and from school. A word of caution and advice on safety now, may prevent accidents later.

While we are on the subject of safety first, it is well to remember that death and unfortunate accidents are apt to strike at any time. In order to insure yourself and your family against any such misfortunes, we advise you to become members of the American Fraternal Union. The AFU has a policy to fit every individual's need, whether you are young or old.

If you are not as yet, a member, get in touch with your local AFU lodge secretary who will gladly explain any AFU policy to you. If you already are a member you know the value of fraternal benefit insurance and its benefits, so pass the word along to your neighbors and friends, telling them how they too, can become members and share in the benefits to be derived by belonging to the American Fraternal Union.

The AFU has a Juvenile Membership Campaign now in progress. Help expand your lodge by enrolling new members now. Prospective adult members are also welcome at any time. Individual awards are paid to members who enroll new members in the adult or juvenile departments. During our Juvenile Campaign your lodge has a chance of winning one of four awards offered monthly during the campaign. The campaign will conclude on Dec. 31, 1945, so there is still time for your lodge to qualify for these awards by enrolling the highest number of new juvenile members in any month for the duration of the Juvenile Membership Campaign.

THOUGHT FOR THE DAY

Farewell to Summer

Summer is fading; the broad leaves that grew
So freshly green, when June was young, are falling;
And, all the whisper-haunted forest through,
The restless birds in saddened tones are calling,
From rustling hazel copse and tangled dell,
"Farewell, sweet Summer,
Fragrant, fruity Summer,
Sweet farewell!"

So bird and bee and brook and breeze make moan,
With melancholy song their loss complaining,
I too must join them, as I walk alone
Among the sights and sounds of Summer's waning ...
I too have loved the season passing well ...
So farewell, Summer,
Fair but faded Summer,
Sweet, farewell!

—George Arnold

UCSSA Message to Sec'y James Byrnes

The United Committee of South-Slavic Americans sent the following message to Secretary James F. Byrnes, U. S. representative at Foreign Ministers Council meeting in London September 10th:

"Representing preponderance of approximately one million Americans of Yugoslav descent and anxious from standpoints of both United States and Yugoslavia that justice and intelligent statesmanship should finally prevail in reference to Trieste and the territories of Istria and Slovenia Littoral, this Committee takes the liberty of respectfully urging upon you that United States support Yugoslav claims for readjustment of Italo-Yugoslav border.

"We earnestly request that you and your assistants read pamphlet entitled 'Trieste' by Professor A. J. P. Taylor of Oxford which was published by Jugoslav Information Office in London and which has been / or will be available to you. It is a factual objective and closely reasoned statement deserving of your attention. Its argument stems from desire for peace and justice and economic progress in Trieste's hinterland which includes not only Yugoslavia but other south central European lands.

"We wish to emphasize that our Committee is in complete agreement with the Taylor thesis for solution of Trieste questions and that we deem it important you and your assistants become acquainted with it. 'Best wishes for a successful conference and highest respect. 'Zlatko Balokovic, President.' (The UCSSA is reproducing the 'Trieste' pamphlet for distribution and it will soon be available).

Member of Cardinal Lodge Writes

Struthers, Ohio—I am now an adult member of Lodge No. 229, AFU or as it is better known, the Cardinal Lodge. I feel rather proud to be one. I used to see our boys get together before they joined the armed forces and I would wish that I could have been old enough to have been one of them. They used to have such swell times at their lodge doings such as picnics and dances. I hope they will be back very soon and pick up where they left off. That certainly will be one happy get-together for us all. We haven't had much fun since they left.

On Labor Day my Mother and Dad celebrated their Silver wedding anniversary and since the war was over they thought they would invite a few friends over to celebrate. So they went on with their plans but so did our friends, without Mother and Dad knowing about it. Of course, they let me in on it and I was their source of information so when our friends arrived at our home it was a real surprise to them both.

I was supposed to sneak out when I saw them coming and play my accordion (good old squeeze-box). I played "Here Comes the Bride." It was a scene I shall never forget. A friend brought my mother a veil and a real bride's bouquet, a little girl carried the veil, a little boy carried a silk cushion with rings on it, and a friend was dressed as a priest and had a little altar boy too. The girls and ladies all carried garden flowers and I must not forget to mention the great, big wedding cake. It turned out to be a real surprise party.

I want to take this means of thanking all our friends for being so nice and working so hard getting everything ready for their anniversary. I also want to thank them for the lovely presents they brought. I'm sure they will always remember that happy evening. I know I shall for it was an all night affair. It was day light when the guests arrived and day light when they left. Everyone had a swell time.

Lest I forget, I wish to thank Margie Macek and Russell from Girard for helping me with the music. They were swell sports and they kept it up all night; the longer we played, the better we liked it. We just couldn't stop with such jolly people dancing around. Only one thing more could have made this party a bigger success, that is, if our soldier boys, Ed Glavic, Steve Millosin, Pep Babich, Frank Valosich, Moony Bero, Ed, Al and Howard Slabe, Steve and Stanley Pogacnik, Emil and Gallis and Wac Virginia Mikolich could have been with us at the time. There wasn't one of us who did not think of them and they must know it because we always had such swell times together. We hope they will all be home with us soon.

In conclusion, let me remind you to attend the Cardinals' Hallowe'en Victory Dance on Hallowe'en night. Come one and all!

Conrad Mohar,
Lodge No. 229, AFU,
Struthers, Ohio.

Two items are not rationed,
But have amazing worth:
The milk of human kindness,
And the salt of earth.

American Fraternal Union Members Serving Our Country

2,243

78

GOLD STAR MEMBERS

Chicago Bowling League News

Chicago, Ill. — The bloody world war has ended. But the members of the Chicago AFU group say that a "war" must continue for someone always wins something. In this case, our mother, the American Fraternal Union will benefit. So last Thursday we held an armament rehearsal which turned out very well. This season we have organized six teams, however, we would like to strengthen these teams so the battle would be more successful. Therefore, anyone wishing to join us, should do so now, on this Thursday, Oct. 4th. They should come to the bowling alley at 3135 W. Cermak Rd., near Kedzie Ave., before 8 o'clock in the evening.

Promptly at 8 p. m., that is PROMPTLY at 8 p. m., so says our pact, the canons will thunder and the balls will roll down and across, just as they want to. Therefore, all bowlers and friends of the AFU are invited to come that evening to the above-mentioned address. We shall report in the Nova Doba as to how the "battle" is progressing. I'll be seeing you there! Fraternal regards,

John Gottlieb, Sec'y,
Chicago AFU Bowling
League, Chicago, Ill.

A factory had a suggestion box for its employees. One day the box supervisor was startled when he found the following note in it: "Suggestion: Move the suggestion box. It is right where I always bump my head on it."

BRIEFS

The Cardinal Lodge No. 229, AFU will hold a "Victory Dance" on Hallowe'en night, Oct. 31, 1945 at the Croatian Hall in Struthers, Ohio. Music will be furnished by Jack Persin and his orchestra. All neighboring lodges, as well as local members, are cordially invited to attend.

News of AFU Yanks

This week we hear from Sgt. Steve Babich, member of the Cardinals Lodge No. 229, AFU of Struthers, Ohio. He writes:

"Dear Friends:

"Here I am again. It has been a long time since I last wrote. Yes, I came back from Germany and what a hell-hole that place is. I had a month's furlough at home and am now on my way again. When I met my friends, while I was home, they wanted to know how we found out about VE Day. I was working outside of a town in Germany and didn't find out about it until four days later. Boy, were we glad to hear it!

"Then two weeks later an order came from Washington, D. C., telling us we were to be sent back to the states. However, we were told that after one month's furlough we would be shipped out again, this time over to the other side. After my furlough we were sent to Indiantown Gap, Pa., then on to California. I was then sent to San Francisco, Cal., to do some work there. I had a chance to see the 'Big Work House' where the bad boys are sent for their crimes. I also walked around and then decided to see the Golden Gate bridge. Honest, folks, it really is as big as they claim it is. I shall soon be one of the boys who will be leaving by way of the Golden Gate.

"While in this city I read that a big parade would be held on Sept. 9th. On that day I went to Big Market St. so I could get a good place from which to watch the parade. I got a seat in one of the buildings there from where I could watch the parade. I saw the boys who did such a good job over there in this war and I was so proud of them.

"There are a lot of other things to tell about but it would take too much time. That parade lasted for four hours. I wish all of you could have been able to see it. It made your heart beat faster. They took newsreel pictures of it and I think they caught me in one of them but I'm not sure. Until I see that newsreel myself, I won't know for certain.

"I would like to add a special note to all my AFU friends. Don't forget that overseas package for your boys for Christmas. See that it is correctly addressed for this is very important. I hope it won't be too long before we are all home again. I also would like to receive some letters from you folks. Write to me at the address listed below.

"Your friend,
"Sgt. Steve Babich 15322552,
326th Army Postal Unit,
APO22158,
San Francisco, Calif."

Cpl. Louis Verch is collecting foreign bank notes and would like other G. I.'s to send notes to him in exchange. He writes as follows:

"To all servicemen serving outside of the United States and discharged veterans: I am on a short-snorter drive. I am pleading for help. I will exchange Icelandic bank notes with anyone who has money of other countries to exchange. I would like to hear from the Far East, South America, European countries and all islands possessed by the United States. Please let

Janko N. Rogelj
AFU Supreme President:

Last Campaign Report

The title of the last campaign report was as follows: RICH AWARDS. This is the truth. Just read the report. Four awards were given and the last award was presented to a lodge which enrolled three new members.

Yes, three new members. Have we a lodge in our Union whose officers and members aren't capable of enrolling in one month, three new members? I am convinced that there is not one lodge which is so weak and shiftless, that it could not enroll that number of members if only it would want to show a little good will and interest.

But it is true, that we have lodges which in this campaign did not enroll one member, nor two members nor three members. Where are you, officers of these lodges, that you do not try at all and exercise your lodge and official obligations? Lodge officers you manage each your own lodge and by doing so you also manage your membership.

The Juvenile Campaign will run another three months. There is still time for all those who until now did not respond.

The Supreme Board of the American Fraternal Union, which instituted this campaign, offered such tempting awards for every month, that it gives the biggest and the smallest lodge in our Union the same opportunity to receive at least one of the offered awards. That this is the truth is clearly and undeniably shown in the last report of the Supreme Secretary, Brother Anton Zbasnik. For five newly-enrolled members a lodge received the third award in the amount of \$20.00.

Let us take this campaign seriously. It is about time. The war has ended, working hours are decreased, we have time which can be used for our campaign. However, it is necessary to use this time, with a good will and a little sacrifice, you can reach a comparatively good number of new juvenile members.

Secretaries, when you read this article, what are you thinking? Is it not the obligation of your lodge to discuss this agitation for new members at your next meeting? You, lodge presidents, in the Ritual of your lodge meetings there is Article 5 which reads: The proposals of new candidates. Stop at this article, start a discussion as to what you will do until the next meeting. Appeal to the attending members so your lodge too, will fulfill its duties.

And another thing. The delegates of the last convention also carry a moral obligation to their lodge, to show their gratitude to their lodge. Some representatives of the last convention have fulfilled this obligation very honorably. All of you who have not yet shown gratitude to your lodge, there is still time. Exert yourselves, enroll some members, the lodge will not forget you, but will place in you even a greater trust than that which it gave you when it elected you as delegate to the last convention.

Don't forget that a strong juvenile department in an organization is that reserve which now in a great number makes up the adult department in the future. Juvenile members who transfer into the adult department enliven and bring youth to our organization. In them is the future and true life.

During the month of October, let us all go to work!

Denver Sailors Visit City Which Pleased Father

Eddie and Rudy Okoren of Denver, Colo., of the United States Merchant Marine, were visitors Saturday and Sunday in Rock Springs and Quealy, Wyo., while en route to their station in California.

The two young men stopped here at a suggestion made by their father, Frank Okoren, Third Supreme Auditor of the American Fraternal Union.

Frank Okoren, Sr. had attended the five-day quadrennial convention of the AFU which convened at Rock Springs in August, 1944.

"I want you boys to see Rock Springs and meet the people there because I have never met such fine people nor enjoyed such a good time at a convention," their father said.

"We think the same as our father," the young men exclaimed at the end of their two-day stay. "We never met such grand people nor had so much fun."

Upon reaching Rock Springs Saturday, the young men were me hear from you if you care to exchange foreign money. So long and I hope to hear from you G. I.'s.

"Cpl. Louis Verch 33301662,
Main P. X.,
APO 610, c/o Postmaster,
New York, N. Y."

GRADUATE NURSE

Cleveland, Ohio—Miss Lillian Theresa Kapel was graduated from the St. Vincent Charity Hospital School of Nursing on Thursday, Sept. 20, 1945.

Miss Kapel is the daughter of Louis and Frances Kapel, 19215 St. Clair Ave. She is a member of Lodge No. 71 AFU.

Congratulations, Miss Kapel, and we all wish you much success in your career in the future.

ELBOW GREASE

Housewives, there's one kind of grease that will prevent slipping. It's elbow grease! The Greater Cleveland Safety Council reports that many fatal falls are caused by waxed and polished floors. The reason is too much wax and not enough rubbing. Your floors will be just as beautiful and not nearly as slippery if you apply less wax and polish them more thoroughly.

invited by Val Marcina to attend the lodge dance held that night at the Slovenian Home.

The two sailors received the same courtesy and were accorded the same hospitality from lodge members as their father had in Rock Springs. Okoren and Martin Mehle of this city were schoolmates in Yugoslavia.

Frank Okoren and family reside at 4759 Pearl St. in Denver. From "Daily Rocket," Rock Springs, Wyo.

AMERICAN FRATERNAL UNION

Founded July 18, 1898
HOME OFFICE: ELY, MINNESOTA

SUPREME BOARD

EXECUTIVE COMMITTEE:

President: J. N. Rogelj 6208 Schade Ave., Cleveland 3, Ohio
1st Vice-Prest: Frank J. Kress 218-57th St., Pittsburgh, Pa.
2nd Vice-Prest: Anton Krapenc 2021 W. 23 St., Chicago 8, Ill.
3rd Vice-Prest: Mary Kershnik, 739 Pilot Butte Ave., Rock Springs, Wyo.
4th Vice-Prest: Steve Mauser 3511 Humboldt St., Denver 5, Colo.
5th Vice-Prest: Cyril Rovaneck 452 E. 149 St., Cleveland 10, Ohio
6th Vice-Prest: Mary Predovich 2300 Yew St., Butte, Mont.
Secretary: Anton Zbasnik AFU Bldg., Ely, Minn.
Assistant Secretary: Frank Tomsich, Jr. AFU Bldg., Ely, Minn.
Treasurer: Louis Champa Ely, Minnesota
Medical Examiner: Dr. F. J. Arch 618 Chestnut St., Pittsburgh, Pa.
Editor-Mgr. of Off'l Organ: A. J. Terbovec, 6233 St. Clair Ave., Cleveland 3, O.

AUDITING COMMITTEE:

President: John Kums 1735 E. 33 St., Lorain, Ohio
1st Auditor: Frank E. Vranicar 1312 N. Center St., Joliet, Ill.
2nd Auditor: Matt Anzelc Box 12, Aurora, Minn.
3rd Auditor: Frank Okoren 4759 Pearl St., Denver 16, Colo.
4th Auditor: John Tomazic 1763 E. 36th St., Lorain, Ohio

FINANCE COMMITTEE:

J. N. Rogelj 6208 Schade Ave., Cleveland 3, Ohio
Louis Champa Ely, Minnesota
Frank J. Kress 218-57th St., Pittsburgh, Pa.
Frank E. Vranicar 1312 N. Center St., Joliet, Ill.
Anton Zbasnik, Secretary AFU Bldg., Ely, Minnesota

COMMITTEE ON BY-LAWS:

J. N. Rogelj 6208 Schade Ave., Cleveland, Ohio
Dr. F. J. Arch 618 Chestnut St., N. S. Pittsburgh, Pa.
Anton Zbasnik, Secretary AFU Bldg., Ely, Minnesota

SUPREME JUDICIARY COMMITTEE:

Chairman: Anton Okolish 1078 Liberty Ave., Barberton, Ohio
1st Judiciary: Rose Svetich Ely, Minnesota
2nd Judiciary: Anton Erzen R. D. No. 1, Turtle Creek, Pa.
3rd Judiciary: Mary Balint Route 1, Box 656, Enumclaw, Wash.
4th Judiciary: Fannie Jenko 1118 Clark St., Rock Springs, Wyo.

NAZIS PLANNED ROCKET SHIP TO SPAN ATLANTIC IN 17 MINUTES

Washington — Reporting on the operations of a combined American and British intelligence organization, which for months operated within Germany in war-time tracking down the Nazis' inner war secrets, the Office of War Information disclosed that:

1. German scientists and engineers had experimented on piloted rocket missiles capable of crossing the Atlantic in 17 minutes;
2. Had made considerable progress on an atomic bomb and had developed a defense against radar;
3. Formula for new war gases more deadly than any chemical agent yet developed;
4. Highly advanced jet engines, rocket-assisted take-off and aero-dynamic designs;
5. New uses for many staples; from coal were making a synthetic butter, as well as alcohol of both beverage and industrial types, aviation lubricants, soap and gasoline.

"The rapid advances of the Allied armies prevented her from putting into practice many of the technological advances evolved in the laboratories of her scientists," the OWI said. It added that some of the unlocked secrets might soon make some American technical processes "obsolete and outmoded."

"This lump on your head shows you are very curious," said the fortune-teller.

"That's right," replied the client, "I got that by putting my head in the shaft to see if the dumb-waiter was coming up. It was."

NAZIS PLANNED ROCKET SHIP TO SPAN ATLANTIC IN 17 MINUTES

Washington — Reporting on the operations of a combined American and British intelligence organization, which for months operated within Germany in war-time tracking down the Nazis' inner war secrets, the Office of War Information disclosed that:

1. German scientists and engineers had experimented on piloted rocket missiles capable of crossing the Atlantic in 17 minutes;
 2. Had made considerable progress on an atomic bomb and had developed a defense against radar;
 3. Formula for new war gases more deadly than any chemical agent yet developed;
 4. Highly advanced jet engines, rocket-assisted take-off and aero-dynamic designs;
 5. New uses for many staples; from coal were making a synthetic butter, as well as alcohol of both beverage and industrial types, aviation lubricants, soap and gasoline.
- "The rapid advances of the Allied armies prevented her from putting into practice many of the technological advances evolved in the laboratories of her scientists," the OWI said. It added that some of the unlocked secrets might soon make some American technical processes "obsolete and outmoded."
- "This lump on your head shows you are very curious," said the fortune-teller.
- "That's right," replied the client, "I got that by putting my head in the shaft to see if the dumb-waiter was coming up. It was."

Schedule of Commissions or Awards Paid by the American Fraternal Union

EFFECTIVE JUNE 1, 1945			
For New Adult Members			
PLAN "D"		PLANS "E" AND "F"	
For \$ 250.00 insurance	\$ 1.50	For \$ 250.00 insurance	\$ 2.00
For \$ 500.00 insurance	\$ 2.50	For \$ 500.00 insurance	\$ 3.00
For \$1,000.00 insurance	\$ 5.00	For \$1,000.00 insurance	\$ 6.00
For \$1,500.00 insurance	\$ 7.50	For \$1,500.00 insurance	\$ 9.00
For \$2,000.00 insurance	\$10.00	For \$2,000.00 insurance	\$12.00
For \$3,000.00 insurance	\$15.00	For \$3,000.00 insurance	\$18.00
For \$5,000.00 insurance	\$25.00	For \$5,000.00 insurance	\$30.00
For New Juvenile Members			
For Each Plan "JA" Member \$1.00		For Each Plan "JB" Member \$3.00	
PLAN "JC"		PLAN "JD"	
For \$ 500.00 insurance	\$3.00	For \$ 250.00 insurance	\$1.50
For \$1,000.00 insurance	\$5.00	For \$ 500.00 insurance	\$3.00
		For \$1,000.00 insurance	\$5.00

Commissions for new Adult or Juvenile members are due and payable after the new members have paid six monthly assessments and are to be turned over to the members who secured the applications.

Did You Know That

Four generals and three fleet admirals hold a five-star rank under wartime law. They are Generals Marshal, MacArthur, Eisenhower and Arnold. Fleet Admirals are Leahy, Nimitz and King.

The largest U. S. camps in point of capacity are Fort Benning, (97,068); Fort Bragg, (80,551), and Camp Shelby, (88,372).

The U. S. Army has 29 general hospitals and one regional hospital designated as plastic eye centers for the Army Medical Department. Through June 30 about 5100 plastic eyes were made and fitted.

On the morning of a World Series ball game, an office boy said to his boss, "Sir, my grand—"

The boss stopped him short. "Oh come now, son, you don't think you're going to get away with that old chestnut about your grand mother having died?"

"Oh, no," was the reply. "She's home on furlough."

Concert at Carnegie Hall for Yug. Relief

The American Committee for Yugoslav Relief, Western Pennsylvania Chapter, announced today that Mayor Scully of Pittsburgh has accepted the Honorary Chairmanship of the Benefit Concert to be held at Carnegie Music Hall on Friday, September 28th, for which Zlatko Balokovic, world renowned violinist and the Duquesne Tamburitza Orchestra have been obtained.

In accepting the Honorary Chairmanship, Mayor Scully said:

"I am very happy to accept the Honorary Chairmanship of the concert. Yugoslavia is one of our allies and has suffered both from the attacks of our enemies and from internal forces. I think that they have made a tremendous contribution to our allied victories and have suffered great casualties. Yugoslavia lost 1,700,000 men, women and children out of a total population of fifteen million. Today, in Yugoslavia, there are 800,000 war orphans and 65 per cent of all Yugoslav children are tubercular. We as Christians in our happiness and prosperity owe them all the help that we can give.

"The concert to be held on September 28th, with Zlatko Balokovic and the Duquesne Tamburitza Orchestra, will serve not only to call the attention of the public to the plight of these gallant people, but in some measure to mitigate their suffering. The proceeds will be used to send desperately needed medical supplies to the children of Yugoslavia. Zlatko Balokovic, guest artist for the concert is well known to the Yugoslavs in Pittsburgh, both as an artist and as a leader in Slav affairs in America."

Colonel Sergej Makiedo, first advisor to the Yugoslav ambassador to the United States, will be guest speaker at the benefit concert.

Colonel Makiedo is the "Steve Mildvane," hero of Major Louis Huot's book, "Guns for Tito." It was Colonel Makiedo who first made contact with Major Huot of the U. S. Army, who had been assigned by the chief of staff to report on Partisan activities. With the help of Major Huot and his staff, he arranged to ship desperately needed arms, food and medical supplies through the mined waters of the Adriatic to the hardpressed Partisans. Shipments were made at night in the utmost secrecy and were in constant danger of detection by German patrol boats.

Having established contact with Major Huot and arranged for United States help to the Partisans without the knowledge of the Partisan high command, he feared being reprimanded for having taken matters into his own hands, but later on when he was received by Tito in his headquarters, Colonel Makiedo received warm praise for his daring, heroism and outstanding service to the cause of the Partisans.

In his talk to the concert audience, he will tell of present-day conditions in Yugoslavia and the heroic resistance to the Nazi invasion. The proceeds of the concert, featuring Zlatko Balokovic, word renowned violinist and the Duquesne University Tamburitza, will be used to procure desperately needed medical supplies for the children of Yugoslavia.

When Zlatko Balokovic, the Yugoslav violin virtuoso, was 12 years old and anxious to further his musical education, he extracted a \$200 scholarship from the government (Yugoslavia was then part of the Austrian Empire), the very same day

10 Musts To Prevent Colds

1. Avoid crowds. Viruses are spread by coughing, sneezing, and just breathing.
2. When you catch cold, stay home. If possible, go to bed. Rest saves strength.
3. Be sure to drink lots of water, hot liquids, and fruit juices.
4. Avoid contact with others. Nothing spreads faster than a cold.
5. Always cover your nose and mouth when you cough or sneeze.
6. Eat nourishing food—but not too much at a time, but often.
7. Take a mild laxative only when necessary. Avoid strong cathartics.
8. Don't strain your eyes by reading. A cold weakens your eyes.
9. Call a doctor if your cold is very severe, or if you have pain in the ear or chest.
10. Stay in bed until your temperature is normal. Stay at home until you are well.

WAR TIME BLOOD BANKS CLOSE

VJ Day was set for official closing of the last Red Cross blood donor centers, their job of supplying blood plasma for the armed forces was completed. Five West coast centers, however, planned to continue collecting small amounts of "O" type whole blood for the lately wounded Pacific fighters. In 4½ years, Americans gave over 13½ million pints of blood through the Red Cross centers and mobile units.

Little Girl: "Daddy, what is the sixth sense?"

Father: "That is something the women have that was later developed by the Army and Navy and then called Radar."

that he walked into the Minister of Education's office and asked for it. His feat was the talk of Zagreb's music world for years. That was for art. Now, 38 years later, he's extracting money, clothing, canned food, medicine, blankets and sewing kits from Americans—for humanity. "Art is love," he states —"love of beauty, love of mankind. If you're not a human being, you cannot be a fine artist." Zlatko Balokovic is showing his love of mankind by working for the cold, hungry, hard-fighting Yugoslavs and other war sufferers from the time he gets up in the morning which is often 6:00 a. m. until he goes to bed, which is late. That's been going on since just after Pearl Harbor, when the violinist was informed by the Treasury Department, that the Organization of Americans of Croatian, Serbian and Slovene descent had unanimously proposed him as chairman of the Yugoslav-American Division of the War Finance Committee in New York.

"Until three years ago I lived as I pleased," said Balokovic. "Now every hour must count three times. It has been a most wonderful experience—especially bringing together so many different people who before never had any interest in each other."

At the Concert to be held on September 28th at Carnegie Music Hall, the people of Pittsburgh will again have an opportunity to hear Balokovic, an artist of international fame. And in a public reception to be held in the foyer of the Music Hall after the concert, Mr. Balokovic will meet many of his old friends in Pittsburgh.

—War Relief Fund of Americans of South-Slavic Descent, Western Penna. Chapter.

Vet's Wives and Babies Can Get Medical Care

Following through on a recommendation made by Congress, the Children's Bureau, U. S. Department of Labor, announced that wives and babies of recently discharged service men, under certain conditions, are now eligible to receive medical and hospital care under the Emergency Maternity and Infant Care program. A service man's wife may now apply at any State health department for care for herself and for her baby after her husband's honorable discharge from service, provided that at any time during her pregnancy he was in fourth, fifth, sixth or seventh pay grades of the services or was an aviation cadet. The same holds true in case the husband or father is promoted, a prisoner of war, missing in action, or dead.

No Rise in Price for Improved Gas

Improved qualities of regular and premium grades of gasoline about to come on the market will cost consumers no more than the lower qualities of these grades produced for civilian use during the war, OPA says. Regular grade gasoline sold since mid-1944 has been generally about 70 octane, but this octane rating will move up to at least the normal level of 72 to 74 octane and may in some cases be in excess of 75 octane, according to advices received by OPA from the industry. Premium grade gasoline is also being improved, and, as a result, OPA has lifted the minimum octane rating qualifying for the premium grade ceilings from 75 octane to 78 octane.

Use Potatoes Now Homemakers Urged

Full use immediately of potatoes from "intermediate" states is urged by the Department of Agriculture. The "intermediate" crop is expected to total about 32.7 million bushels and can fill a gap in the nation's food supply. Another important reason why these potatoes should be used now, Agriculture officials say, is that while they are of good quality and many are storable, they do not keep as well as the late varieties. In addition, storage facilities are now fairly limited. Potatoes harvested in hot summer months can only be stored in cool places, and most growers prefer to use precious refrigeration for other food-stuffs. That makes storage of large supplies of potatoes now uneconomical from the growers' viewpoint. The answer to the problem, the Agriculture officials add, is simply: "Use spuds now!"

Consumer Prospects for Leather Goods

Manufacturing restrictions on riding boots, hiking shoes, leather house slippers and platform "wedgies" were lifted by WPB, which revoked 12 style regulation that had controlled use of leather in civilian shoes and their decoration. Restrictions were also removed on the use of leather in such products as luggage, waistbelts, handbags, upholstery, jackets and wallets.

WPB has permitted the immediate use of nylon for stockings, a move forecast last week,

"NOTHING WRONG—WE'RE JUST KEEPING OURSELVES FROM RUSHING OUT TO BUY EVERYTHING IN SIGHT!"

CONSERVE COAL

Here's a suggestion from the Greater Cleveland Safety Council that will not only help conserve your precious supply of coal this winter, but will also help to remove the danger of a fire from your home. Clean up your chimney and flues now! Also be sure that all stovepipes are in good shape and that all dampers and checks work properly. Keep the home fires burning . . . but in the furnace or the fireplace.

when materials order No. 356 was revoked to permit the manufacture of nylon for civilian use.

OPA Asks Housewives To Fight Inflation

To enlist consumer aid in preventing food price increases, Price Administrator Chester Bowles announced that "Anti-Inflation Shopping Lists" will be distributed to thousands of housewives from local War Price and Rationing Boards beginning the first week of September. "The OPA is calling upon housewives to help their Government prevent a repetition of the disastrous inflation that followed the first World War," Mr. Bowles explains. "The same set of factors that started the inflationary spiral following that war are again here. Consumer goods, including certain foods, are scarce. Everyone wants to buy the things he couldn't get during the war and people have money to spend.

"We are going to do everything in our power to prevent price increases in cost of living items by maintaining price controls as long as they are needed. We can't do the job alone. We want housewives to write on the Anti-Inflation Shopping Lists the prices they have actually paid for various kinds of food over a period of a week. The housewife will send her report to her local board. This will give the board a pretty good picture of food price compliance in its area and point out some of the stores that need investigation."

F. J. E.

ON THE WAY TO SCHOOL

Mothers, your child is in danger if he hasn't learned to cross streets properly on the way to school. The basic safety rule is that streets should be crossed only at intersections—no dashing across in the middle of the block. The Greater Cleveland Safety Council reminds you that one-third of all pedestrian deaths last year were due to crossing in the middle of the block, so see that Johnny forms the habit of crossing only at corners. You will be a better safety teacher for him than "old man experience" because experience does not always let his pupils live to graduate.

923,481 TOTAL OF ARMY CASUALTIES

Washington—The War Department announces that Army casualties as reported through Aug. 21 totaled 923,481, which included:

Killed	199,656
Wounded	571,179
Missing	33,543
Prisoners	119,103

Of the wounded, 357,414 have returned to duty, and of the prisoners, 96,521 have been officially listed as exchanged or returned to military control.

FLUORESCENT CHRISTMAS TREE LIGHTS

When Christmas comes around again, the Christmas trees will have a different kind of light—fluorescent. The new small globular white bulbs produce a coral, green, blue or yellow light, giving the tree a soft glow.

They are more expensive than the old type, cost about \$7.50 for a string of eight bulbs, but last four to eight times longer than incandescent lights.

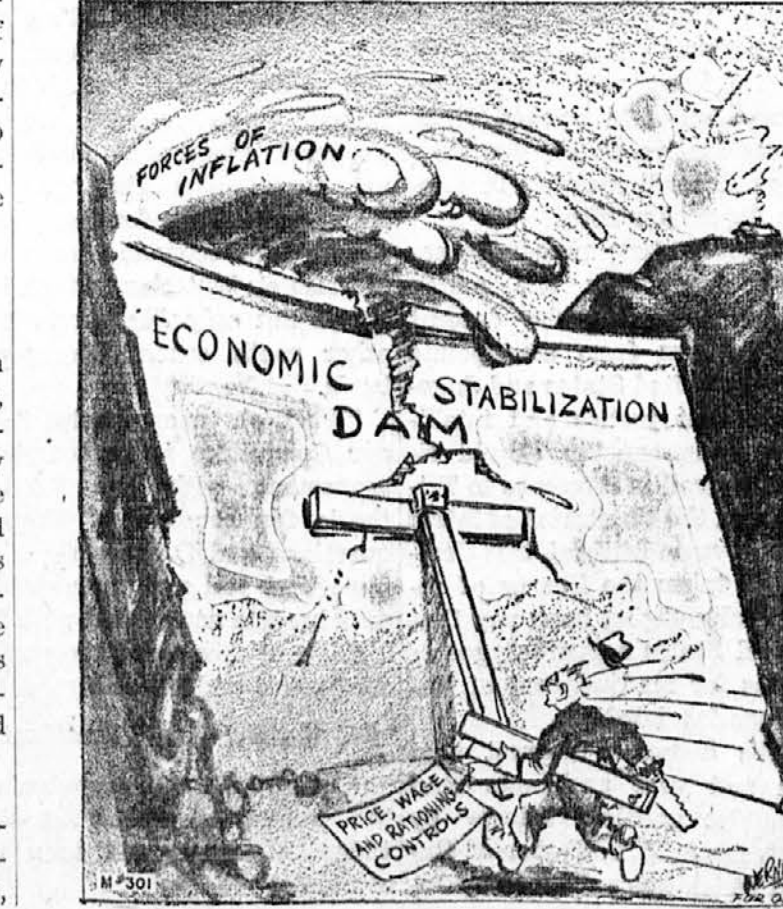
"Who has done most to arouse the working class?" asked the professor.

"The alarm-clock inventor," was the prompt answer.

Teacher: "Johnny, what is an epistle?"

Johnny: "An epistle is the wife of an apostle."

"ONE" FIGHT THAT STILL GOES ON!

Seeing Eye Dogs

The day after Pearl Harbor, the Board of Trustees of Seeing Eye, Inc., adopted a resolution that in order to aid in the war effort, effective immediately, the Seeing Eye will, at no expense to the Federal Government endeavor to provide Seeing Eye dogs for guides for eligible persons, who as members of the armed forces of the U. S. A. have lost their sight in line of duty, giving such persons priority over all other applicants for guide dogs.

Ninety per cent of Seeing Eye dogs are German shepherds because the first dog guides were developed in Europe, where this breed had been proved ideal for patrolling national borders and performing police work in Italy and Switzerland. However, German Boxers and Labrador retrievers also have been found excellent as guides.

Seven out of ten of the dog guides are females. As potential mothers, they have an instinct for protectiveness, and can be relied to keep their minds exclusively on their job.

From all over the country, dogs are offered to Seeing Eye. These are accepted if they are desirable breeds, between a year and 14 months in age. Mixed breeds also have made excellent guides. It costs at least \$900 to train a Seeing Eye dog. Poor or rich, blind men and women always pay \$150 for a dog and accommodations while the student lives in Morristown, N. J., during his four weeks' training. Eighty-five per cent of all Seeing Eye graduates are employed, or are housewives or college students. When a Seeing Eye dog dies, the graduate is entitled to another dog and another month's course of instruction with the new dog, at a cost of \$50. These repeat courses and dogs are also to be furnished free of charge to ex-servicemen.

Seeing Eye was founded by Mrs. Harrison Eustis almost two decades ago. She had been breeding dogs on her estate, Fortunate Fields, in Switzerland, endeavoring to develop dogs that would be of vital service to man. She bred dogs for trailing and finding missing persons and also as guides for the blind, for use in Europe.

In 1928 a blind young man from Tennessee, Morris Frank, went to Switzerland at Mrs. Eustis' invitation. He wanted to bring a dog guide back to try out in formidable American traffic. It was successful. Mr. Frank accomplished his mission of making people realize that, with dog guides, the blind could enjoy freedom and independence. On June 20, 1928 he cabled Mrs. Eustis one word, "Success!" The next year Seeing Eye, Inc. was established at Morristown.

Some time ago 777 Seeing Eye graduates reported that 97 per cent of them use dog guides in their daily occupation and would refuse to exchange them for human guides, no matter how competent the latter might be.

Many American men have made the sacrifice during this war which doomed them to total darkness forever. Yet they will be free to come and go, even as you and I, for they will see again through the deep brown eyes of the best friend a blind man ever had, a Seeing Eye dog.

The boss in a shoe store watched a new clerk as he threw a pair of brand new shoes in the wastebasket.

"What's the idea of throwing those shoes away?" he demanded.

"They're just no good," the clerk replied, "I tried them on six people and they didn't fit anyone."

HIGHWAY COURTESY

Demanding the right of way is not necessarily the safe way, says the Greater Cleveland Safety Council, which points out that courtesy and safety are inseparable on the highway. Fifty-three per cent of the injuries caused by motor vehicles, the Council reports. That means that one of the drivers had the right of way and one was legally wrong. Courtesy by either of them might have saved both.

DOPISI

Chicago, Ill.—Prišel je čas počitnic, zato sva se jaz in moj prijatelj John Hujan dne 17. avgusta odpeljala proti vzhodu na zaslužen oddih. Da je bil ta odličen zares prav imenitno zaslužen, znači suho dejstvo, da sva od zadnje konvencije ABZ, torej celotno leto, pridno delala vsak na eni strani bare—on je točil na notranji strani, jaz pa pil na zunanji strani, sedeč na sumljivo se zibajočem in od starosti pokvečenem stolu. Ker sem se vedno moral loviti, da nisem padel s stolca, sem počitnice ne le temeljito zaslužil, pač pa tudi neobhodno potreboval.

Najprej sva se ustavila v Clevelandu, Ohio, ter obiskala Narodni dom, kjer sva se takoj seznanila z navzočimi rojaki. Eden izmed njih telefonično pokliče brata Vertovšnika, da naj pride v Dom, da bo nosil najina dobro nabasana kovčega. Ko je prišel, smo si takoj segli v roke, ker je bil tudi on delegat lanskega leta v Rock Springsu, Wyo.

Ko smo se med raznimi dovpti dobro pogovorili o dobrih časih, ki so jih nam nudili naši bratje in sestre v Rock Springsu ob priliki zadnje konvencije, smo šli obiskati našega dobrega prijatelja Cirila Obeda, ki lastno gostilno in grocerijsko prodajalno v Euclidu, od kjer smo šli obiskat tudi njih Društveni dom.

Od tam smo šli nazaj v Cleveland obiskati naš uredniški štab Nove Dobe, brata A. J. Terbovca, in sestro Frances J. Eržen. Nato pride v uredniški urad še glavni predsednik Janko N. Rogelj, ki pa je kot hipnotiziran obstal na pragu, ter gledal v najju, kot da sva prišla z Marsa, kar se je še najinemu vodniku Vertovšniku čudno zdelo, ker je vedel, da naju Rogelj dobro pozna. Zato ga vpraša: "Zakaj ta dva fanta tako ogleduješ? Misliš sem, da stare delegate vendar poznaš?"

"Zato, ker ne vem, če sem v Chicagu ali v Clevelandu!" je odgovoril presenečeni Janko, "ker sem nalezel nanju tako nepričakovano."

Nato smo skupno sklenili, da se snidemo popoldne v Narodnem domu v prostorih družabnega kluba, kjer bomo skupno proslavili obletnico bivše konvencije ABZ. Tako se je tudi zgodilo. Kot je navada v takih slučajih, smo tudi mi ponovno posegli v debate bivše konvencije—toda le začasno; kajti, na tiho povedano, debato smo kmalu zaključili, ter prešli na bolj prijetna "mednarodna" vprašanja, tikajoča se splošne postrežbe in gostoljubnosti naših ljudi v Rock Springsu, Wyo.,—posebno pa še o čarobnosti tamkajšnjih žen in deklet.

Po tem prijateljskem sestanku naju je brat Vertovšnik peljal na bus postajo, od kjer sva se s Hujanom peljala v Lorain, O. Prišli smo v Lorain—pa Hujanovega suknjica ni bilo nikjer. Pregledala sva ves bus, toda brez uspeha. Drugi dan pa je bil telefonično obveščen iz Clevelanda, da je njegov "rekec" pod zaščito posebnega odbora popolnoma na varnem.

Ker je bila to najina prva pot v Lorain, nama je dal potrebna navodila brat Rogelj. Ker sva prišla tja že bolj pozno zvečer, sva morala malo povpraševati, predno sva prišla v njih Narod-

ni dom. Najprej sva se sestala z bratom Tomažičem, ki je poslovođa Doma in bivši delegat zadnje konvencije in z njegovo soprogo. Nato sem telefonično poklical tudi bivšo delegatino Miss Hermino Zortz, ki je takoj prišla in pripeljala s seboj svojo mamo, katera je slučajno iz starega kraja od tam kot jaz—namreč iz sloveče Škofje Loke. Razume se, da smo se pozno v noč iskreno in dobro zabavali.

Ko je bilo treba iti spat, je Hermina telefonično klicala vse tamkajšnje hotele za najino prenočišče, pa nikjer ni bilo prostora. Končno nama je dobila prenočišče pri rojaku Johnu I. Rosu, ki obratuje vinarno na debele in drobno. Novi prijatelj Rosu naju je opozoril na nevarnost, da naši črnici, ki so sicer zelo dobri ljudje, včasih napadejo kakega Slovence in ga oropajo. Nato naju je resno pogledal in vprašal: "Imata kak denar?" Na to mu začudeno odgovoriva, da nekaj imava; kako vraga naju počitnikujeva brez cvenka? On pokima, in še vedno resnega obraza nadaljuje: "Opozoril sem vaju zato, ker tukaj na vsak plačini dan najmanj dva ubijeljo in oropajo." Ker sva bila precej židane volje, se nisva preveč prestrašila. Drugi dan sva se pa še prav široko smejala, ko nama je Hermina povedala, da se je Rosa najbrž le pošalil. Rekla sva ji, da se nisva bala, ker sva teh reči navajena, kajti v Chicagu je veliko več črncev, posebno pa še pravih gangsterjev vseh barv, ki prežijo na poštene ljudi.

Drugi dan je prišel brat John Kumšić, predsednik nadzornega odbora ABZ s svojo soprogo, ter je nama z avtom v družbi Miss Hermine razkazal Narodni dom, nakar nas je vozil po vsem mestu in parkih. Mesto je lepo, parki z obrežjem vredni krasni, Narodni dom pa je tudi lahko v ponos slovenski naselbini.

Drugi dan sva se odpeljala nazaj v Cleveland, kjer je Hujan srečno dobil nazaj svoj kožuh, brez katerega bi ne bil mogel iti z menoj v Youngstown, O., kajti tam je hladnejše vreme. Ker je bil Hujan tu šele prvič, sem mu jaz razkazal mesto. Potem sva se pa podala k mojim staršem na Bessemer, Pa., odkjer smo napravili izlete v East Palestine, Ohio, ter v Sharon, Pa. To so vsi moji tako zvani stari kraji, kjer sem prejšnje čase živel. Za Hujana pa so bili novost, in, kot je meni rekel, se mu je povsod zelo dopadlo.

Midva sva s počitnicami jako zadovoljna. Povsod, kjer sva bila, so nama prijatelji in sorodniki zelo dobro postregli. Najprisernejše so torej zahvaljujemo vsem prej imenovanim in drugim, s katerimi sva prišla v dotiko v prej imenovanih mestih za časa najinih počitnic, za usluge in vsestransko postrežbo, ki sva jo bila deležna.

Iskrene pozdrave vsem!

Joseph Oblak.

Braddock, Pa.—Naj mi bo dovoljeno nekoliko omeniti tukajšnje razmere. Slišali smo oziroma znali, da se klerki v tukajšnjem Westinghouse pripravljajo vprašati za nekakšen bonus in menda tudi za večje plače, in da bodo šli na stavko, ako se njihovim zahtevam ne ugodijo. Jaz nisem verjel, da se bo kaj takega zgodilo, dokler nisem videl. Nekega jutra ob devetih vidim, da vsi tisti, ki nosijo bele srajce, pobirajo klobuke in suknjice in odhajajo iz tovarne, kakor na njih sejo. Mi, delavci se oziramo za njimi in ugibamo, kdaj se bodo vrnili. Pa vse zaman; ni jih bilo več nazaj. No, kaj bo pa zdaj, kaj se je zgodilo? Bilo je po obedu, ko zagledam delodajalca, ki razdeljuje delavcem rdeče kartice (passes), po katerih nam je dovoljeno iti iz tovarne. Vprašam bossa, kdaj pridemo nazaj, in odgovori mi, da naj poslušam radio. Dosedaj nisem še nič slišal, da bi nas va-

bili na delo. Videl sem že več stavk v tukajšnji okolici, pa take mirne še ne kot je ta. Okoli Westinghouse grem vsaki dan, pa je vse tako tiho in mirno, da bi lahko slišal miško teči. Toliko o tem.

Sedaj pa še nekaj na naslov članov društva št. 31 ABZ. Tisti člani, ki se vedno naslanjajo name, da zanje založim društvene asesmente, naj pazijo, da bodo imeli plačane vsaj do zadnjega dne v mesecu. Ako ne, bodo suspendirani.

Kot je videti, bom imel zdaj dosti časa za pisanje. Morda ne bomo delali več tednov ali celo več mesecev. In morda mi starejši sploh ne več. Bratski pozdrav!

Martin Hudale,

tajnik društva št. 31 ABZ.

Chisholm, Minn.—Iz urada federacije društev Ameriške bratske zveze v državi Minnesoti. Vsem društvom ABZ v državi Minnesoti naznanjam, da se bo prihodnje zborovanje federacije vršilo v nedeljo 30. septembra v Gilbertu, Minn. Seja se bo vršila v dvorani Community Center in se bo pričela ob eni uri popoldne.

Vsa društva ABZ v državi Minnesoti so vabljena, da pošljejo na to sejo svoje zastopnike. Članarina za društva je za leto in za prihodnje leto prosta. Zato ni vzroka, zakaj bi ne bila društva številnejše zastopana na federacijskih sejah.

Na omenjeno zborovanje so vljudo vabljene tudi v Minnesoti bivaajoči glavni odborniki. Torej, na svidenje v nedeljo 30. septembra na Gilbertu!—Za federacijo društev ABZ v državi Minnesoti:

John Lamuth,
tajnik-blagajnik.

Calumet, Mich.—Dopisi so redki iz naše stare slovenske naselbine. Pa tudi sedaj nimam kaj vselega poročati. V kratkem smo imeli dva smrtna primera tukaj. Dne 26. avgusta je nenadoma preminil dr. Fred J. Klobuchar, zobozdravnik in veteran iz prve svetovne vojne, star 47 let. Omenjenega dne so on in nekateri tovariši najeli ladjico ter odpluli iz Coper Harborja proti otoku Manitou z namenom ribarenja. Jezero Superior pa je bilo postalo zelo nemirno, tako, da jih je več dobilo "morsko bolezen," med njimi tudi pokojni Fred. Nekaterim je kmalu odleglo, Fredova bolezen pa se je slabšala, zato so se vrnili z ladjo proti obali. Toda, predno so dosegli obalo, je Fred preminil, vsled vnetja možgan.

Pokojnik je bil dobrega značaja in priljubljen pri vseh, ki so ga poznali. Pogrešali ga bodo njegovi domači pa tudi njegovi pacienti. Rojen je bil v Calumetu kot sin dobro znane in spoštovane Klobucharjeve rodbine; njegov oče je bil dolgoletni uradnik JSKJ, sedanje Ameriške bratske zveze, ko je bila organizacija še v svojih mladih letih. Fred je izvršil višje šole tu v Calumetu, leta 1923 je pa građural iz univerze v Milwaukee, Wis. Vrnil se je na Calumet, kjer je v družbi z dr. Swykrtom začel izvajati zobozdravniško profesijo. Tu in na Mohawku je imel mnogo pacientov. Bil je član Ameriške legije in K. of C. Poleg žalujoče soproge zapuščala sina Roberta, ki je kadet na mornariški postaji Great Lakes, in hčerko Dorothy doma; dalje mater ter sestro Mrs. Grichar in Mrs. Peterlin; zadnje imenovane tri so članice ABZ.

Niso se še postušile solze goričarjev, ko je bela žena ponovno posegla v isto družino oziroma sorodstvo. Dne 6. septembra je namreč preminil sobrat Joseph Gričar, svak pokojnega dr. Klobucharja. Bolehal je približno eno leto za želodčno boleznijo in končno se je podal na operacijo, kateri je podlegel. Pokopan je bil 8. septembra.

Pokojni Joseph Gričar je bil rojen leta 1875 v vasi Leskovec,

okraj Krško na Dolenjskem. V Ameriko je prišel še kot mlad fant in se je najprej naselil v Jolietu, Ill. Na Calumet je prišel pred 40 leti ter se je pečal z grocerijo in mesnico in pozneje s prodajo sadja na debelo, dokler mu ni zdravje opešalo. Pokojnik je bil dober družabnik in dober pevec; udeleževanje se je pri zboru in pri cerkvenem petju, ker je ljubil petje. Bil je 40-letni član društva Sv. Cirila in Metoda, št. 9 ABZ, član društva Sv. Petra KSKJ in Fraternal Order of Elks. Poleg žalujoče soproge zapuščala troje otrok, namreč sina Josepha, ki je zdaj z armadnim medicinalnim štabom Zedinjenih držav nekje v Indiji, sina Alberta doma, in, hčer Leno Wiess v Kenosha, Wis. V stari domovini pa zapuščala dve sestri (če še živi) in enega vnuka.

Oba omenjena sta bila pokopana po maši zadušnici na Lakeview pokopališče. Naj jima bo lahka ameriška zemlja, prizadevna družinama pa naj bo izraženo iskreno sožalje.

John Ilenich.

Chisholm, Minn.—Poročila v dopisih nam navadno prinašajo več žalostnih kot veselih vest, kar ni nič čudnega v teh časih. Jaz pa sem pri pisanju tega dopisa vesel kot še nisem bil zlepa. Za to se moram zahvaliti mojim mnogim dobrim prijateljem. Pa da pridem k stvari. Minilo je 25 let, odkar je mene in mojo boljšo polovico poročil Rev. Schiffrer na Chisholmu. Drugo poročilo po 25 letih, je pa mojstrsko izvršil prijatelj Frank Tekavetz. Hvala mu, in naj bi ta druga poroka tako dobro držala kot prva.

Vsem sorodnikom in prijateljem, ki so meni in moji soprogi pripravili za priliko srebrne poroke tako lepo presenečenje, želim tem potom v mojem in moje soproge imenu izraziti najlepšo zahvalo. Posebej naj bo izražena zahvala moji sestri Mrs. Mary Zurga, Mrs. Ani Kočevar, Mrs. Johani Zobec in Mrs. Mary Susnik. One se razumejo na tako delo. Za lepa darila naj bo izražena iskrena zahvala tudi vsakim nji Mrs. Martin Fink na Elyu, ki se zaradi bolezni ni mogla udeležiti prireditve, dalje najini hčeri Mrs. Frank Zlebnik, in najinemu sinu Louisu Ambrozichu mlajšemu v Clevelandu. Najlepša hvala vsem udeležencem za vso njihovo poštovanost in prijateljstvo. Hvala pa tudi neudeležencem za čestitke in darila.

Na kratko, bil je lep večer, ki smo ga s petjem in prijetno zabavo raztegnili kar do zgodnjih jutranjih ur, ter bo meni in moji soprogi ostal v trajnem lepem spominu. Še enkrat, hvala vsem, ki so to lepo slavnost omogočili!

Popravljen je predelavanje stavbe Slovenskega narodnega doma dobro napreduje, in preprčan sem, da bo urejeno vse tako, da bo najbolje odgovarjalo našim potrebam. Tisti, ki želijo še kaj investirati v to narodno ustanovo, imajo še priliko to storiti. Kdaj bo proslava otvoritve, zdaj še ni določeno, pa bo že pravočasno sporočeno v javnosti. Na obilen poset slavnostne otvoritve so pa že zdaj vabljene rojake iz tega mesta in okoliških naselbin.

Pozdrav vsem prijateljem in prijateljicam in vsemu članstvu Ameriške bratske zveze!

Louis Ambrozich.

Sharon, Pa.—Clane in članice društva Sloga, št. 174 ABZ opozarjam, da je bilo na zadnji redni seji sklenjeno, da vsi člani članice plačajo po 25 centov društvene naklade v mesecu oktobra in mesecu novembru. Lahko pa se plača tudi vsa naklada naenkrat. Tisti, ki pošiljajo svoje asesmente po otrocih ali po pošti, naj priložijo še tiste cente za društveno naklado, da ne bom imel nepotrebnega pisanja. To vsak lahko stori, samo nekoliko dobre volje je treba. Naklada je bila potrebna, ker je

vedno treba kak copak kam dati, pa se blagajna izprazni. Članstvo naj to opozorilo upošteva. Bratski pozdrav!—Za društvo št. 174 ABZ:

Frank Kramar, tajnik.

San Bernardino, Calif.—Pri tej priliki se želimo podpisani in trije moji prijatelji, slovenski vojniki ujetniki, iskreno zahvaliti za brezplačno pošiljanje Nove Dobe v naše taborišče. Ob enem naznanjamo, da se je končno vendar približali tisti srečni dan, ko bomo poslani nazaj v našo ljubljeno domovino, prelepo Slovenijo. Rečeno nam je bilo, da odidemo od tukaj 25. ali 30. tega meseca. Vaš list smo vedno z veseljem čitali, čitali smo ga tu v Ameriki in v našem materinem jeziku, kar nam ni bilo dovoljeno v našem rojstnem kraju. Vendar smo ohranili naša slovenska srca in naš slovenski jezik. Ko se vrnemo v stari kraj, bomo prišli pa v pravo Slovenijo in pravo demokratično Jugoslavijo. In, ko pridem tja, se bom oglašil ob priliki.

Sveveda ne bom nikoli pozabil prijaznosti ameriških Slovencev, ki so nam vedno šli tako na roke; posebno slovenske družine v Fontani, California. Tja sta nas večkrat popeljala rojaka Mike Misoury in Viktor Videgar. Družine Misoury, Videgar, Resnar, Rihtar, Lazar, Lipovec in nekatere druge so nas večkrat tako gostoljubno sprejele, da jih ne bomo nikdar pozabili.

Amerika je res srečna dežela, prijazna, preprosta in gostoljubna, brez napetosti in ošabnosti. Tudi ameriške oblasti so nas vedno dobro preskrbele z vsem, kar smo potrebovali. Mi pa smo to skušali vračati s poštenim delom, prav kot bi bili delali za našo lastno državo.

Ko pridemo v našo rodno domovino, bomo poljubili slovensko zemljo in se podali na delo, kajti treba bo mnogo trdega dela in truda, da se opustošena dežela dvigne do blagostanja. Upamo, da bodo vse slovenske pokrajine združene pod lastno narodno vlado in da na nobenemu delu iste ne bo nikdar več tujec gospodaril. Potem je upanje, da bo Slovenija spet enkrat srečna. Ako nas hoste ob priliki ameriški Slovenci prišli obiskat, vas bomo sprejeli kot dobre brate, ki niste pozabili naroda, iz katerega izhajate, ter ste zbirali in še zbirate materialno pomoč za rodne brate in sestre v starem kraju, ki so se tako junaško borili za osvoboditev svoje domovine.

Meni je bilo dostikrat žal, da nisem hrabrim partizanom mogel pomagati pri osvoboditvi slovenske in jugoslovanske zemlje. Usoda je hotela, da sem v službi osovraženeja tučja moral na vojno v Afriko. K sreči so nas tam ujeli Američani. Potem so Američani in Rusi spravili sovražnike na kolena, in zarja svobode se je končno zaskrivala tudi našim rodnim krajem.

Hvala vam še enkrat za brezplačno pošiljanje lista, katerega zdaj, prosim, ustavite, ker odhajamo od tu. Želimo vam mnogo sreče in mnogo uspeha vam in vaši organizaciji. Živela Ameriška, živela demokratična Jugoslavija, živeli ameriški Slovenci! Smrt fašizmu in vsem njegovim pritlikinam! Naj živi demokracija in svoboda! In lep pozdrav od štirih slovenskih ujetnikov!

Pavel Bezeljak.

Ely, Minn.—Zadnje čase, se mi zdi, so dopisi bolj redki iz naše naselbine. Smo menda po večini taki, da rajši čitamo kot pišemo. Med take se štejem tudi jaz. Mislim, da bo že par let, odkar sem se zadnjič oglašil v Novi Dobi. Prej, ko sem bil 14 let tajnik društva št. 2 ABZ, sem večkrat kaj pisal. Po dolgem molku sem se spet odločil nekaj napisati za vaš list. Ako bo dopis predolg, dajem sobratu uredniku polno moč, da ga skrajša s škarjami ali drugače.

Najprej naj nekoliko omenim društvene zadeve. Najprej naj se izrazim, da sem bil prav vesel in zadovoljen, ko sem se prepričal, da je društvo št. 2 ABZ zopet dobilo dobrega in agilnega tajnika v osebi sobrata Knappa. Upam, da tudi on ostane za tajnika 14 let, ali pa še delj; zanj bo to lažje, ker je mlajši od mene. Da bo pa mogel dobro voditi tajništvo in da ga bomo dolgo let obdržali v tem uradu, mu moramo pa člani iti na roke in sodelovati z njim v vseh ozirih.

Eden ali drugi je lahko čital v uradnih glasilih, da so v zadnjih par letih nekatera društva težko dobila tajnike. Glavni vzrok temu je, po mojem mnenju, ker člani tajnika premalo upošteva. Vsak razumni član bo pri znal, da tajnik, ki lepo in pošteno vodi svoje delo pri društvu s 500 ali več člani, je gotovo tudi sposoben za delegata na konvenciji ali zastopnika za federacijo. Tajnik mora poznati pravila in notranje poslovanje društva, kakor poslovanje med društvom in Zvezo. In kdor poljuzna pravila in poslovanje, je nedvomno bolj sposoben za kakršno koli zastopstvo, kot oni, ki manj zna o tem. In nobena tajnost ni, da mnogi člani zelo slabo poznajo pravila. Poznali bi jih bolj, če bi jih vsakodnevni ali pogosti posli k temu silili. Jaz vem to po sebi.

Prej, ko sem bil društveni tajnik, sem bil mnogo bolj znan s pravili kot sem zdan zdaj. Dober tajnik pozna pravila, zato je pa tudi pravilno, da člani upoštevajo dobrega tajnika. Na ta način bo tajnik tudi imel več veselja do tajniškega dela, ki nikakor ni lahko. Jaz vem to iz mnogoletnih izkušenj. Upam, da se vesled teh pripomb ne bo nihče čutil prizadetega. Povedal sem samo svoje mnenje, kakršno pravico ima vsak član. Kakor jaz, so tudi vsi drugi upravičeni do njih mnenja.

Zdaj pa naj nekoliko opišem moje potovanje po gorati državi Colorado. Ko sem se vozil naprej od Omahe proti Denverju, sem se že začel nekoliko topiti od vročine. Na vlaklu je bilo zelo vroče. V Denver sem dospel ob eni uri po polnoči, in, ker sem bil od vročine precej zdelan, sem najprej gledal za kak hotel za prenočišče. Blizu postaje sem zagledal hotel in sem šel takoj vprašat za sobo. Odnrili so mi, da imajo eno za \$1.50. Mislim, da za tako nizko ceno ne bo kaj prida soba, posebno še tako blizu postaje, pa je bilo prepozno za iskati drugod, torej sem rekel: O. K. Ko me je pa uslužbenec privedel v sobo, sem se kar začudil. Velika, snažna soba, z dobro posteljo, umivalnikom in lepo drugo opremo. Marsikje bi za tako sobo računali še enkrat toliko ali več. Tako sem prenočil in se prav dobro odpočil v tem hotelu, ki se imenuje Oxford.

Drugi dan ob 10. uri popoldne sem vzel pa bus do Pueblo, Colo., in sem dospel tja ob drugi uri popoldne. S postaje sem se s taksijem odpeljal k mojemu bratrancu F. Levsteku in sem prvo noč tam prenočil. Zvečer me je njegov sin z avtomobilom malo prejeljal po mestu, na letališče in po parku. Ko sva se vrnila domov, so bile pa že prišle z dela hčerke, katere moram pohvaliti, da so bile jako vljudo in v postrežljivosti. Vsi so kazali, da so veseli mojega obiska in so mi v vseh ozirih sijajno postregli.

Naslednji dan sem se pa odpeljal v Leadville, Colo., da obiščem mojo sestričino Mrs. Frances Hren. Bilo je spet veselo svidenje po dolgih desetletjih. Zadnjič sva se videla s sestričino pred 47 leti na Strmcu pri Velikih Laščah, ko je bilo pri sv. Roku žegnanje. Jaz sem bil takrat 13 let star, ona pa 10. V Leadville me je prišla počakati z avtomobilom na postajo, nakar me je odpeljala na njen dom in me

(D dalje na 6. strani)

Pozdravne besede

Pozdravne besede Otona Župančiča na ustanovnem obnem zboru Društva za kulturno sodelovanje Slovence s Sovjetsko zvezo, dne 19. junija 1945:

"Odprimo vsa okna na stečaj, odprimo jih na vzhod luči in zraku, da nam preženeta temo in zatohlost zadnjih let. Tudi vrata odprimo: Aleksander Sergejevič Puškin čaka zunaj, in Taras Ševčenko, pozdraviti nas hočeta z dolgim spremstvom svojih naslednikov. Sprejmimo jih z odprtimi rokami."

"Kakšna državniška zabloda, ogradijo petino zemeljske krogle z neprehodnim zidom in nam dopovedati, da je ves ta ogromni prostor kulturna divjina, tisoče surovega materializma brez vsakršnih idealov, iz katerega mora vdreti k nam zanikanje duševnosti, uničevanje pridobitev zapadnega človeštva, zatiranje narodne zavesti in pogube slovenskega naroda. Slikati kipe duhovno dogajanje in prerajanje vzhoda kot pogreznje v azijsko barbarstvo, ki preti izpod kopati in omajati več kot dvatisočetno zgradbo evropske miselnosti."

"In tako modrost so nam tlačili v glavo prav tisto dobo, ko smo čutili najbolj nečloveško barbarstvo na lastni koži, ko so nam visoki kulturosozi rezali jermene iz hrbtov, ko je bila nad Slovenci sklenjena brezdušna sodba, ki bi jih bila čez noč za večno izbrisala s podedovanih tal, ako bi ne bilo to azijsko barbarstvo s svojimi silnimi armadami rešilo nas in vse Evrope najstrašnejše usode, smrti in suženjstva."

"Res, ko bi bila ta petina nam prepovedanega sveta samo na pol podobna svojemu opisu, bi se morala že zdavnaj zadušiti v morju krvi in posipu razvalin. Mi pa smo vedeli in vemo, da tam raste novo človeštvo na osnovi bratskega sožitja vseh velikih pa tudi najmanjših narodov. Moskva je objela vse živo okoli sebe, strnila vse raznolike sile v veliko človeško enoto, v kateri prispeva slehera ediniča po svojih posebnih lastnostih, sposobnostih in močeh k delu za skupnost in uživa plodove tega dela. To je bujno, polnokrvno življenje, kjer se gibajo roke v ritmu dela, ki ga ravna znanstveni um in s katerega zveni pesem in kliče umestnost. Tam se je ustvarilo mogočno sozvočje dela, znanosti in umetnosti, sozvočje, izvirajoče iz radosti in razlivačočeg radost na vse strani."

"Da, kakšna zabloda, slovensko dušo, ki je od nekdaj hrepenela iz utesenjenosti in si iskala dopolnitve v slovanstvu, hoteti ločiti od velikega, čudovitega ruskega naroda, matice slovanstva, a ne omejeno šovinističnega, temveč občečloveško širokega, da imajo v njem prostora vse zdrave duhovne struje vsega sveta. Osiromašili bi, ako bi še dolgo ostali izključeni od tega napetega toka duševnosti."

"Sezimo hitro v roke našim tovarišem v Sovjetski zvezi, obogatimo se z njihovimi čustvi, mislimi in izsledki, z njihovimi novimi pogledi na življenje, z njihovimi najglobljimi sanjami. Mi pa ponesimo k njim Prešerna in Cankarja, in morda najdejo tudi v nas sodobnikih vsaj zrnce zanimivega in pažnje vrednega!"

"Gotovo pa je, da najdejo odkritosrčno tovarštvo in pravo ljubezen."

SANS.

Ameriški častnik na Primorskem

Newyorški dnevnik "Glas Naroda" je dne 10. septembra priobčil sledečo zanimivo črtico:

V četrtek se je v našem uradu oglasil ameriški poročnik Lt. Vincent Quinn, ki je bil z ameriško armado v Italiji, se je boril na raznih bojiščih ter nazadnje ob Padu, kjer je bila prebita

zadnja nemška obrambna črta in je njegov polk bil prvi, ki je prekorčnil široko reko.

Lt. Quinn je s svojim polkom podil Nemce mimo Gardskega jezera na južnem Tirolskem, čez Brennerjev prelaz do švicarske meje, nato pa je prišel skozi Celovec na Primorsko, dalje doli v Trst, v Gorico ter je bil nazadnje dalje časa v Suzidu pri Kobaridu, kjer je mnogo občeval z našimi ljudmi, ki jih sedaj nikakor ne more prehaliti.

Ko je s svojo armado prišel v Italijo, se je takoj pričel učiti italijanščine in se je tudi s Slovenci na Primorskem razgovarjal v italijanskem jeziku, ker je mladina obiskovala italijanske šole in se je naučila italijanskega jezika. Med seboj pa primorski Slovenci vedno govore samo slovensko.

Ko je Lt. Quinn prišel v urad, je najprej prosil urednika, da mu prestavi pismo, ki ga je dobil iz Kobarida. Pismo je bilo pisano v slovensčini in se prične: "Dragi Vincent..." "That's me!" pravi poročnik. "... in družina."

Pisala mu je Zora Breška iz Suzida pri Kobaridu in se mu v pismu zahvaljuje za vse, kar je njeni družini storil dobrega. Poročnik je povedal, da je sem pa tam družini prinesel kaj sladkorja ali kave, ali kaj drugega, kar je mogel dobiti v vojaški kantini. Nato ga deklica vpraša, ako se še spominja, kako so na predvečer praznika sv. Cirila in Metoda, 4. julija kurili kres.

"It was beautiful," je rekel Lt. Quinn.

Dekle ga prosi, da ji še kaj piše ter mu pošilja svoje pozdrave in pozdrave svoje družine.

Lt. Quinn pravi, da so Slovenci zelo dobri ljudje in prijazni in pridni. Delati prično zelo zgodaj zjutraj in delajo do poznega večera. Sploh tako pridni ljudi ni še nikdar videl. Sami imajo le malo živeža, toda kakemu gostu še vedno položijo na mizo kak prigrizek. Obleke imajo zelo malo, toda je čista. Sploh so hiše zelo snažne in v sobah vse lepo čisto.

Jedo največ polento, mleko in sir. Vsaka družina ima po dve kravi, čemur se je čuditi, ker so Nemci imeli navado odpeljati vse, kar je njim prišlo prav.

Polja so vsa lepo obdelana in ob njegovem času so ravno kosili in sušili seno.

Mesta, trgi in vasi niso mnogo poškodovane, kajti Nemci jih niso imeli časa rušiti, tako se jim je mudilo iz Italije. Razbite pa so železnice in ceste in razbili so jih slovenski partizani.

Vsi primorski Slovenci želijo priti pod Jugoslavijo in so na Titovo povelje takoj pripravljeni prijeti za orožje.

O Italijanih Lt. Quinn nima tako dobre besede, ker Italijani so jim pokradli vse, kar so mogli; pri Slovencih pa je lahko pustil denar na mizi, pa nikdo se ga ni dotaknil.

Nekatera italijanska dekleta so razuzdana in nemoralna, toda Slovenec stoji na visoki stopnji dostopne. Če se kdo hoče z njo poročiti, je vse v redu.

Lt. Quinn je na Primorskem največ občeval v hiši družine Breško v Suzidu pri Kobaridu. Domača hči Zora je partizanka in je pobila 13 Nemcev. Sploh je vsak Slovenec partizan in pripravljen iti za Jugoslavijo vsak čas v boj.

Slovenski duhovniki po Primorskem še vedno opravljajo svoja cerkvena opravila. Ljudstvo bi rado odprlo šole, toda nima učiteljev. Moških je zelo malo. Nekateri so še v Titovi armadi, mnogo pa so jih pobili Nemci. Mnogo je deklet v starosti od 18 do 30 let, toda ne fantov, da bi se z njimi poročile. V Suzidu sta samo dva moška, pa še teh eden je bil ranjen, drugi pa je bil odpuščen iz Titove vojske.

Ljudje zelo radi gledajo filmske slike in ameriška armada ima s seboj prenosljive filmske

aparate in ljudem ob večerih prireja predstave.

V splošnem Lt. Quinn ne more izreči zadostne pohvale za Primorske Slovence.

Poset v Rock Springsu

Uredništvu Nove Dobe je bil poslan izrezek iz lista Rock Springs Daily Rocket z dne 19. septembra 1945. Vsebinsko v prostem prevodu je sledeča:

"Eddie in Rudy Okoren iz Denverja, služeča v ameriški trgovski mornarici, sta bila v soboto in nedeljo na obisku v Rock Springsu in Quealy, potujoča na njuno postajo v Californijo. Mladeniča sta se bila oglasila tukaj na sugestijo njunega očeta Franka Okorna, glavnega nadzornika Ameriške bratske zveze. Okoren starejši je prisostvoval petdnevni konvenciji ABZ, ki se je vršila v Rock Springsu v avgustu 1944."

"Jaz želim, da vidva fanta vidita Rock Springs in se sestane-ta s tamkajšnjimi ljudmi, ker jaz nisem nikdar srečal finejših ljudi, in se nikdar boljše imel kot na tamkajšnji konvenciji," je dejal njun oče.

"Midva sodiva isto kot najin oče," sta izjavila fanta ob koncu njunega dvodnevnega poseta. "Nikdar nisva srečala tako sijajnih ljudi in nikdar nisva imela toliko zabave."

"Ko sta dospela v Rock Springs v soboto, ju je Val Marcina povabil, da se udeležita plesne veselice v Slovenskem domu. Mlada mornarja sta bila deležna iste vpljudnosti in gostoljubnosti od društvenih članov, kot jo je bil deležen njun oče v Rock Springsu."

"Okoren in Martin Mehle v tem mestu sta bila sošolca v Jugoslaviji. Frank Okoren z družino stanuje na 4759 Pearl St. v Denverju."

POROČILA IZ TRSTA

(Nadaljevanje s 1. strani)

"Giuseppe," Ribnikar je postal "Pescatore," Tisoče slovenskih primkov je bilo siloma poitalijančenih in nobena slovenska šola ni bila dovoljena, niti v krajih, kjer ni bilo niti ene italijanske družine.

"Razumljivo je, da so primorski Slovenci šli s takim navdušenjem in požrtvovalnostjo v boj proti fašistom in Nemcem. Skoro ni slovenske družine na Primorskem, ki ne bi bila izgubila enega ali več članov v teh bojih. Tisoče primorskih Slovencev so Nemci odvedli v kon-

centracijska taborišča, odkoder se niso več vrnili. Vas za vasjo je bila uničena in skoro vse domače živali so bile ukradene ali pobite po Nemcih in fašistih.

"Celo v mirnih časih je bilo življenje primorskih Slovencev trdo, zdaj je pa še nevrjetno bolj. Tisoči so se izselili v Zedinjene države, kjer spadajo med najbolj spoštovane narodnostne skupine v raznih mestih."

"Ekonomske razmere, ki nikdar niso bile dobre, se je danes pridružila še duševna negotovost za bodočnost. Ta negotovost se lahko izreče z eno besedo: 'Trst!'"

V prihodnji izdaji bomo nadaljevali z izbrki poročil iz Trsta in Primorske. Mr. Andrica je dober opazovalec in pošten poročevalec. Kot rojen Evropejec, ki govori več jezikov, tudi neprimerno lažje razume evropske probleme kot jih razumejo povprečni ameriški reporterji.

DOPISI

(Nadaljevanje s 5. strani)

dobro postregla. Zvečer so prišle v vas njene hčere z družinami in smo se lepo zabavali. Drugi dan me je pa njen sin Ignatz z avtomobilom ves dan vozil okoli.

Najprej sva se peljala do rudnika zlata in srebra, ki se imenuje Climax Molybdenum Co., in je oddaljen kakih 15 milj od mesta Leadville, visoko v hri-bih. Že samo mesto Leadville je visoko v hribih, okrog 10,000 čevljev nadmorske višine, ome-njeni rudnik je pa še višje v hri-bih. Iz mesta se vse leto lahko vidi sneg po okoliških gorah. V tistem rudniku se vedno lahko dobi delo, ker malokateri dolgo vzdrži, deloma zaradi visokega podnebja, deloma pa zaradi nezdravega in nevarnega rudnika. Od tam me je moj sofer odpeljal na drugo stran ter mi pokazal Soda Springs, kjer izvira naravna sodavica. Pokusil sem nekoliko tiste tekočine, pa se mi je zdelo, da ima precej čuden okus.

Mogoče bo kdo, kateremu so vse te reči znane, rekel, da se ne izplača pisariti o tem, toda za človeka, ki jih še ni videl, so zanimive in pomembne. V Leadville sem se oglašil še pri Mrs. Frances Vidrik in pri družini Charles Jakopic ter sem bil v obeh krajih prijazno sprejet in postrežen. Ko je bilo treba odpotovati, sta me moja sestrična in njen sin Ignatz spremlila do postaje. Prav lepa hvala vsem za naklonjenost in postrežbo.

Zvečer, ko sem prišel nazaj v

Pueblo, smo se še z avtom peljali na farmo Mr. in Mrs. Frank Pauchek. Ona je hči mojega bratranca in se je šele nedavno omožila. Seveda smo se oglasili tudi pri Mr. in Mrs. Pauchek st. Povsod sem bil prijazno sprejet in postrežen. Zjutraj sem se moral odpraviti proti domu, in do postaje me je spremljal moj bratranec.

Prav lepa hvala vsem omenjenim in neomenjenim, katere sem obiskal, za vso veliko prijaznost in postrežbo! Poset gorate države Colorade mi bo ostal v prijetnem spominu. Pozdrav vsem!

Louis Perushek, član društva št. 2 ABZ.

White Valley, Pa. — Nekoliko sem se zapoznil, pa nič zato. Naj še nekoliko omenim o moji zadevi glede dela, o kateri sem že svedočeval pisal v Novi Dobi. Dne 11. maja sem ponovno šel k mojemu zdravniku in ga vprašal, če je dobil kako poročilo glede mojega zdravja iz pittsburske klinike. Odgovoril je, da ne, toda, da so ga telefonično klicali iz tovarne in ga vprašali, če bom prišel delat ali ne. On jim je odgovoril, da sem bil že dvakrat v Pittsburghu na kliniki, a še nisem dobil poročila o mojem fizičnem stanju. Dne 12. junija sem se ponovno odpravil v kliniko v Pittsburgh, kjer so mi povedali, da sem zdrav. Vprašal sem, zakaj mi niso poslali poročila o preiskavi, in so mi odgovorili, da so isto že 1. junija poslali na naslov dr. Arch. Šel sem takoj k dr. Archu in sem dobil pričeval. Dne 13. junija sem šel v pisarno družbe, kjer sem prej delal, in vprašal uradnika, če še vedno misli, da imam jetiko, kaj je zadnjič trdil. Mož pa je bil to pot previden in ni nič odgovoril. Ko sem mu pokazal zdravniško spričevalo, je hitro poklical kompanijskega zdravnika ter mu povedal, da je klinika ugotovila, da nimam nikake bolezni ter da je najbolje, da mi dajo delo nazaj. Res so me poklicali čez tri dni, da naj pridem na delo 19. junija. Dobil sem tisto delo, ki sem ga imel prej, namreč "janitarsko." Koliko časa me bodo v tem delu obdržali, ne vem.

Ko sem spet začel delati, sem se tudi oglašil pri unijskem komiteju z zahtevo, da dobim plačo za čas, ko sem bil doma. Res so mi plačali za 18 tednov, po pet dni na teden. O teh osebnih zadevah nisem rad pisal. Ker pa se je nekaterim dobro zdelo, da so me tako navijali, sem bil primoran braniti mojo čast. Za dobro ime mi je več kot za tisto delo.

Jurij Previc.

Pittsburgh, Pa. — ZADNJI cert in poleg lepega duševnega užitka damo nekaj centov za našo rezevo. To bo naša največja skupna prireditev za relief.

Frank Oblak.

Svrha koncerta je, da se naredi čimveč dobička za nakup zdravil in živeža za bolno in golo jugoslovansko deco. Vsi znaki kažejo, da bo udeležba velikan-ska; čez 1,500 vstopnic je že prodanih vnaprej.

Program bo nenavadno bogat. Zlatko Baloković in Matija Govže, direktor "Duquesne Tamburica," sta izbrala specialne skladbe, katere bodo predstavljale najlepše v jugoslovanski glasbi. Te točke bodo brez dvoma ugažale Amerikancem, ki ne poznajo naših kulturnih vrlin.

Zanimanje od strani Amerikancev je zelo visoko. Oni čuti-jo, da so jugoslovanski narodi vredni reliefne pomoči, prvič zato, ker so bili naši zvesti zavez-niki, drugič pa radi humanitar-ne obligacije. Tisti Amerikanci, ki poznajo razmere in politično situacijo v Jugoslaviji, naravnost občudujejo odločen nastop jugoslovanske vlade, da pridobe ukradene dele naše zemlje, da končno združijo naše narode pod eno streho, da rešijo primorske Slovence in Koroško izpod tujega jarma.

Koncerta se udeleži ambasador Simić, ali pa Slovenec dr. Zore, in bo eden ali drugi po-jasnil in orisal mizerijo in gla-dovanje, ki grozi in ovira narodno okrevanje.

Iz tega razloga apeliram na vse Slovence iz zapadne Penn-sylvanije, da pridemo na kon-

VESTI iz bojnega polja in o splošnih dogodkih širom sveta, lahko dnevno čitate v
ENAKOPRAVNOSTI
Kadar vaše društvo potrebuje tiskovine, obrnite se na našo moderno urejeno tiskarno. Vsako delo točno in po zmerni ceni izvršeno.

V BLAG SPOMIN

Dne 30. septembra 1945 bo minilo tri leta, odkar je za vedno zatisnila oči ljubljena soproga in mati

ANNA BOVHA ZALAR

Ob priliki te triletnice se z globoko ljubeznijo in hvalenostjo spominjamo drage pokojnice, ki je bila vzor zveste soproge in ljubeče matere, ter jo bomo v ljubečem spominu ohranili do konca naših dni.

Zalujoci ostali: Andy Zalar, soprog; Ludwig, v vojaški službi; sin; Violet, hčerka; Anna, poročena Zalar, hči; Andy Zalar in Andy Zalar, Jr., zet in vnuk.

Barberton, Ohio, meseca septembra 1945.

OUR SERVICE GOAL...

"Zero-Day" Installations

PRED VOJNO smo bili opremljeni, da smo lahko vpostavili skoro vse telefone isti dan, ko smo dobili naročilo, če je naročnik želel hitro telefonsko zvezo. To smo imenovali "zero-day" vpostavitve.

Zdaj v večini primerov ne moremo telefonske postrežbe vpostaviti takoj, ker nam manjka opreme. Tri leta je bila skoro vsa naša oprema vprežena v izdelovanje telefonov, izpreminjalnih plošč, radijskih aparatov in drugih komunikacijskih priprav za vojno. Kljub našim naporom, da postrežemo kar največjemu številu oseb z raztegnjenjem naših obstoječih priprav do skrajnosti in da operiramo naše centrale nad normalo, čaka okrog 95,000 Ohijčanov v našem okrožju na vpostavitve telefonske postrežbe.

Zmaga nam je omogočila, da gremo z vso mogočo brziho naprej z ogromnim delom razkirjenja in izboljšanja naših naprav, da moremo ugoditi tistim, ki čakajo na našo postrežbo.

Da pridemo nazaj do točne in zadovoljive telefonske postrežbe, bo vzelo mnogo časa in mnogo napora. Treba bo vseh naših virov in vse naše izvežbnosti, da dosežemo naš cilj — vso postrežbo, ki jo želite, ter kadar in kjer jo želite.

THE OHIO BELL TELEPHONE CO.

TUNE IN "THE TELEPHONE HOUR" MONDAY 9 P.M. (E.W.T.)
WTAM • WLW • WSPD • WHIZ • WLOK

